

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PRVA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Prvi dan rada
2. oktobar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, otvaram Prvu sednicu Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Molim vas da najpre saslušamo himnu Republike Srbije.

(Intoniranje himne.)

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 107 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 152 narodna poslanika, te time imamo uslove za današnji rad.

Prelazimo na postavljanje pitanja.

Da li neko od predsednika ili ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Prvi se javio Vojislav Šešelj, pa Enis Imamović, Zoran Živković, Vladimir Đurić i Đorđe Vukadinović.

Reč ima Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELj: Dame i gospodo narodni poslanici, postavljam pitanje predsedniku Republike Aleksandru Vučiću i premijeru Ani Brnabić – zašto je u raspravu po pitanju rešavanja problema Kosova i Metohije unesen termin „razgraničenje“? Jer, nastale su spekulacije u javnosti da bi moglo biti reči o državnom razgraničenju, pa nakon toga da se prizna nezavisnost Kosova i omogući prijem u UN. Treba javnosti staviti do znanja da to nikada, ni u jednoj varijanti, ne dolazi u obzir, i zato se mora koristiti termin „razdvajanje“.

Pokazalo se da Srbi i Albanci ne mogu zajedno da žive u sredinama gde su Albanci dominantni. Tamo gde su Srbi dominantni, sve je normalno, sve je uredno, živi se civilizovanim građanskim životom, ali tamo gde su Albanci dominantni, teško Srbima. Ako ne mogu da žive zajedno, treba da se razdvoje. Po kom principu? Dvanaest opština sa srpskom većinom da ostane direktno u pravnom sistemu Srbije, a ostatak Kosova da dobije najviši stepen autonomije. Šta znači to – najviši stepen? Da im se ne mešamo uopšte u unutrašnje uređivanje društvenih odnosa, s tim što sve granične prelaze mora da drži srpska policija. Dakle, jedino to može biti opcija za rešavanje problema na Kosovu. Naravno, ne treba isključiti ni varijantu razmene stanovništva tamo gde ima malih srpskih sela koja su potpuno izolovana, da se to srpsko stanovništvo preseli na područja sa srpskom većinom, ili u Preševo ili Bujanovac, da se razmeni imovina sa tamošnjim Šiptarima.

To je jedina racionalna varijanta, da bi svi oni koji računaju da će na kraju Kosovo biti priznato, u ovom ili onom obliku, kao nezavisna država i primljeno u UN jednostavno raspršili svoje fantazmagorične snove, jer ni Rusija ni Kina neće dozvoliti prijem u UN ukoliko je Srbija protiv toga, a Srbija po svom Ustavu ne može ni da razgovara o otcepljenju Kosova. Nema ni razgovora o tome. Razgovara se, dakle, samo o uređenju unutrašnjih odnosa.

Mi da se ne mešamo u albansku samoupravu, u tom ostatku opština – a i zašto bismo se mešali, kako im je, tako im je, neka sami rešavaju svoje unutrašnje probleme – ali da definitivno odvojimo ovih dvanaest srpskih opština i da tu Srbi mogu da žive potpuno rasterećeni briga hoće li im noćas neko upasti sa dugim cevima, hoće li ih neko poklati na spavanju, opljačkati im imovinu itd.

Još jednu stvar u ovom sklopu moram da kažem. Nema više nikakvog smisla, kada Albanci izazovu neku krizu, da se u Srbiji mere pripravnosti dižu na najviši nivo, i Vojske i Policije. Srbija mora imati uvek spremnu jednu jedinicu do hiljadu vojnika i policajaca, da na prvi sledeći izazov ta jedinica uđe na područje Kosova i Metohije. Zašto? Tako piše u Rezoluciji 1244. Zapad će dići veliku galamu, dignuće dreku; ne može protiv Rezolucije, izazvaćemo međunarodnu krizu, pa šta? Krajnje je vreme i da se desi neka međunarodna kriza povodom te naše, dvadeset godina okupirane, nacionalne teritorije. Dakle, prva sledeća provokacija – ulazi naša jedinica. Ako joj treba pojačanje – ulazi i pojačanje. Ako joj treba avijacija – ulazi avijacija. Mi imamo garancije Rusije

da Rusija nikad neće ostaviti Srbiju na cedilu, uopšte, a povodom Kosova posebno, imamo garancije Narodne Republike Kine da će nam pružiti podršku u Ujedinjenim nacijama.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Enis Imamović.

Izvolite.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala.

Pre nekoliko dana, tačnije u subotu, svi smo bili svedoci stravične tragedije koja je zadesila Novi Pazar kada su u požaru nastradale tri naše sugrađanke: Alisa i Šemsa, od 33 i 25 godina, i njihova majka Anica Mujković. Njihova tragična smrt je ujedno još jedno upozorenje na katastrofalan odnos države prema Sandžaku i svim građanima koji tamo žive. Zato tražim objašnjenje od ministra policije Nebojše Stefanovića, šefa Sektora za vanredne situacije MUP-a Predraga Marića i komandira Vatrogasne jedinice u Novom Pazaru Darka Belića kako je moguće da u gradu od 120.000 stanovnika vatrogasna služba ne raspolaže najosnovnijom opremom, nema obične merdevine i vazdušni jastuk. Pitam – ko je odgovoran za takvo stanje?

Moram da pohvalim vatrogasce iz susedne opštine Raška, koji su došli da pomognu svojim kolegama. Oni su došli sa novim i opremljenim vozilima, iz nama susedne opštine, koja ima 20.000 stanovnika, i njima hvala i svaka čast. Naša vatrogasna služba, u gradu od 120.000 stanovnika, došla je na intervenciju u nekom starom kršu, u kome nisu imali ni obične merdevine već su čekali da donesu merdevine iz Raške da bi se popeli na treći sprat stambene zgrade da gase požar i spasavaju ljude. Vatrogasci, a nemaju merdevine da se popnu na treći sprat!

Svi mi plaćamo porez, punimo budžet, plaćamo saobraćajne i prekršajne kazne, pet hiljada, deset hiljada, a ljudi nam bivaju živi spaljeni zato što država ima nekakvu svoju političku agendu prema Sandžaku i godinama odbija da opremi vatrogasnu službu najobičnijim merdevinama.

O svemu ovome na Javnom servisu, koji takođe plaćamo, nema ni jedne jedine reči. Dokle? Dokle ovako?

Ni u jednoj zemlji na svetu ministar i odgovorni rukovodioci ne mogu ostati na svojim pozicijama kada im zbog nedostatka najosnovnije opreme, običnih merdevina, troje ljudi bude živo spaljeno na terasi; dakle, na terasi na trećem spratu, u stambenoj zgradi u centru jednog od većih gradova u zemlji. Časno bi bilo da ministar, načelnik Sektora i komandir podnesu ostavke, i ja ih pozivam da to učine već danas.

A pozivam i kolege iz drugih stranaka iz Sandžaka da se ne delimo kada su ove stvari u pitanju, da u ovim zahtevima nastupimo jedinstveno. Ovo nije pitanje na kome treba da se delimo, ovo nije pitanje na kome treba bilo ko da prikuplja političke poene, jer je ovo poraz za sve nas, a u porazima ne postoje

poeni, ne postoje pobednici, svi smo poraženi jednom velikom nepravdom i nepravednom politikom. Pozivam i ostale stranke koje deluju u Sandžaku da zajedno s nama traže rešavanje ovih problema. Ovo nije pitanje samo Bošnjaka, funkcionalna vatrogasna služba ne treba samo Bošnjacima. Klinički centar, auto-put, železnica, sve su to stvari koje ne služe samo Bošnjacima; služe i Srbima, i Albancima, i Romima, svima koji žive u Sandžaku.

Ova tragedija je mogla da se desi svima. Mogla je i da se spreči, ali se desila iz jednog jedinog razloga – zbog maćehinskog odnosa države prema većini stanovništva koje živi u Sandžaku, a to su Bošnjaci. Zato onome ko je nepravedan treba imenom i prezimenom reći – Aleksandre Vučiću i Nebojša Stefanoviću, vaša nepravedna politika je dovela do ovoga i vi ste odgovorni.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Prošlo je nešto više od pet minuta.

Sledeći prijavljeni je Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Nekoliko pitanja koja su od interesa za ovaj dom, za državu Srbiju i za građane Srbije.

Prvo pitanje. Šesnaestog januara ove godine na mučki način ubijen je Oliver Ivanović. Svi znamo ko je on, ali više od osam meseci niko od nas ne zna šta se desilo, osim toga da je ubijen. Ko ga je ubio? Ko je imao motiv za to? Koja saznanja imaju naše službe koje su zadužene za tu oblast i imaju svoje obezbeđeno, po meni legalno i legitimno, prisustvo na teritoriji gde se desilo ubistvo?

Nijedan organ koji je zadužen za to – ni tužilaštvo, ni službe bezbednosti, ni policija – nije dao nikakvu relevantnu, korisnu, razumnu, profesionalnu izjavu na tu temu. Mislim da je to jako važno. Pitam predsednicu Vlade, ministra unutrašnjih poslova i ministarku pravde – šta se desilo, koja su saznanja, zašto se ćuti o tom krvavom događaju? Ako ne znate, ako ova lica koja pitam ne znaju ništa o tome, neka pitaju predsednika države, pošto on kaže da sve zna.

Druga tema vezana je za spoljne poslove. Pitanje upućujem premijerki i ministru inostranih poslova, a vezano je za današnju posetu predsednika države Srbije Rusiji.

Prvo pitanje – zašto je ta poseta bez obaveznog protokola? Ko je dočekaو predsednika države u Moskvi? S kim se video? Da li su mu ukazane uobičajene počasti, koje nisu cirkus niti rijaliti događaj nego obavezan deo svake zvanične posete? Da li je predsednik države Srbije u privatnoj, turističkoj poseti ili u državnoj poseti Rusiji?

Drugo pitanje. Čujem da je ovo petnaesti sastanak predsednika Rusije i predsednika Srbije. Pitam ministra inostranih poslova i ministra za privredu – koji su efekti višegodišnjih, petogodišnjih razgovora o izvozu „fijata 500“ za Rusiju i nezavisne države koje su nastale od bivšeg Sovjetskog Saveza? Pet

godina se najavljuje veliki uspeh i izvoz tog „fijata 500“. Koliko sam shvatio, taj „fijat 500“ prestaje da se proizvodi, pa pitam – da li je prodat ijedan?

Šta je sa velikim efektima, koji su isto najavljivani poslednjih nekoliko godina, i ogromnim povećanjem izvoza iz Srbije za Rusiju, pre svega voća i povrća, kada carina i statistika kažu da je to povećanje manje od 1%, a očekivani su ogromni rezultati nakon sankcija koje su međusobno uvele Evropska unija i Rusija?

Treće pitanje. Toni Bler se pominje kao pregovarač u ime Srbije o budućem statusu Kosova, o budućem statusu Srbije. Moje pitanje je – po kojoj platformi Toni Bler vodi razgovore s onima sa kojima vodi, po čijem ovlašćenju i pod kojim uslovima? Koliko i ko plaća Toniju Bleru, bivšem premijeru Velike Britanije iz vremena kada je Velika Britanija zajedno sa drugim državama NATO-a bombardovala Srbiju? Ko ga plaća, koju platformu zastupa, koje smernice, kome podnosi izveštaje? Da li imamo informacije i o nekim drugim savetnicima bivšeg premijera, Guzenbaueru, Fratiniju i još nekim? Za koliko para, čiju platformu, čije interese oni štite? Koji su efekti savetovanja koje su dosad vršili i kome podnose izveštaj? Da li su srpski parlament ili srpska javnost dovoljno važni subjekti da saznaju bilo šta o tome?

Poslednje pitanje postavljam predsednici Vlade i ministru za informisanje – po kom saznanju i po kom pozivu su novinari Tanjuga, RTS-a i nekih drugih televizija sa nacionalnom frekvencijom bili prisutni na Gazivodama onog dana kada se predsednik Kosova, ili tzv. Kosova, „šalio“ sa bezbednošću i sa svima nama glisirajući po jezeru Gazivode? Kako se desilo da Tanjug i RTS tamo ...

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem.

Naše prvo pitanje upućujemo direktorki Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje: da nam za sve vreme važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija dostavi tabelarni pregled, po mesecima, od novembra 2014. zaključno sa septembrom 2018. godine, pod jedan, ukupnog iznosa penzija po rešenjima, dakle iznosa usklađenih penzija koje su određene rešenjima o utvrđivanju prava na penziju prema Zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju; zatim, mesečne iznose, ukupne iznose penzija u isplati, dakle one koji su zaista isplaćivani po Zakonu o privremenom uređivanju načina isplate penzija; treća kolona – po mesecima da bude razlika ova dva napred navedena iznosa kako bismo dobili tačan podatak o tome koliko su tačno po mesecima iznosila umanjenja penzija za svaki mesec važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija, te da bismo iz tog tabelarnog pregleda mogli da izvedemo koliko to vredi na današnji dan.

Drugo pitanje upućujemo predsednici Vlade Ani Brnabić i ministarki pravde Neli Kuburović. Zanima nas koliko je sudskih sporova pokrenuto na današnji dan protiv Republike Srbije pred domaćim sudovima i pred Evropskim sudom za ljudska prava zbog primene Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija i kolika je visina odštetnih zahteva i, dodatno, potencijalnih sudskih troškova koji bi mogli pasti na teret budžeta, odnosno građana Srbije, odnosno opet tih penzionera kojima su penzije umanjivane.

Sledeće pitanje upućujem predsednici Narodne skupštine. Naime, državni revizor je još decembra 2017. godine dostavio reviziju završnog računa budžeta Republike Srbije za 2016. godinu, pa pitam – da li će i kada biti postupljeno po članu 177. Poslovnika te ćemo završni račun budžeta analizirati u Skupštini i usvojiti u formi zakona?

Pitam ujedno Ministarstvo finansija – šta je realizovano od preporuka koje je Državna revizorska institucija dala u toj reviziji završnog računa budžeta Republike Srbije za 2016. godinu s obzirom na to da je od prispeća tog revizorskog izveštaja prošlo skoro deset meseci? Državna revizorska institucija iskazala je rezervu o završnom računu budžeta i navela dosta materijalno krupnih primedaba. Na primer, zbirni izveštaj o nepokretnoj imovini Republike Srbije ne obuhvata podatke o imovini svih korisnika budžeta. To znači da nam je centralna evidencija imovine Republike Srbije nekompletna. Neadekvatno je uređeno ko vrši popis finansijske imovine Republike Srbije. Nije iskazana imovina u vrednosti od preko 26 milijardi. Glavna knjiga budžeta neusaglašena je s pomoćnim knjigama Ministarstva privrede, Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja i sa podacima budžeta i u pogledu učešća Republike Srbije u kapitalu privrednih društava. Dakle, podaci gde je država Srbija vlasnik udela ili akcija u privrednim društvima. Te neusaglašenosti su vredne oko 9,3 milijarde dinara. Ovo je preko 35 milijardi dinara, neusaglašenih podataka.

Nadalje, navedeno je da 4,7 milijardi dinara nije raspoređeno u budžet i nije iskazano kao prihod Republike Srbije. To je reda veličine iznosa kvartalnih umanjivanja penzija iz protekle četiri godine.

Nadalje, navedeno je da podaci o primljenim donacijama koji se vode u Upravi za trezor ne obuhvataju prihode od dodatne četiri i po milijarde dinara donacija evidentiranih kod Narodne banke.

Jedna od preporuka revizora tiče se upravo uređivanja, konsolidacije prihoda i primanja direktnih i indirektnih budžetskih korisnika kako bi se svaki prihodovani dinar prikazao na centralnoj (krovnoj) nacionalnoj, dakle republičkoj evidenciji, jer ovde pričamo o 4,5 ili 4,7 milijardi dinara neevidentiranog, potencijalno neevidentiranog, prihoda. To je preko deset milijardi. Da li je onda neko baratao sa preko deset milijardi prihoda budžeta manje kada je odlučivao u kom iznosu i koliko dugo će penzije biti umanjivane

da bi se uštedama nadomestio taj nedostajući prihod koji nije evidentiran?
Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Moje prvo pitanje ide na adresu Ministarstva poljoprivrede i gospodina Branislava Nedimovića. Hteo sam da ga pitam i u četvrtak, ali niti sam ja stigao na red niti je on bio prisutan. Tiče se prodaje PKB-a.

Pored svih ovih političkih i ozbiljnih tema i raznih dimnih zavesa koje se, rekao bih, tendenciozno bacaju radi proizvođenja jednog političkog rijalitija, u kome, hteli – ne hteli, svi učestvujemo, ova važna nacionalna i državna tema, prodaja PKB-a, nekako je ostala u drugom planu.

Moje konkretno pitanje se tiče... Zahtevam od ministra i Ministarstva informaciju o toj prodaji, o proceni i ko je uradio procenu o neophodnosti te prodaje, zašto nije bilo šanse ili želje da se PKB spasi i zadrži. Jer, zaista, svaki seljak u Srbiji zna da se ne prodaje njiva ispred kućnog praga. PKB jeste njiva ispred kućnog praga Beograda, važna u svakom pogledu. Ako se kaže, kao što se čulo u bledim pokušajima da se opravda ta prodaja od strane režima, da je on upropašćen, devastiran, u dugovima, bilo je vremena, već više od pola decenije, šest godina, da se to stanje popravi i da novo, sposobno rukovodstvo kombinata, odnosno kompanije i Vlada, pod vođstvom SNS-a, postave dobar menadžment, naprave dobar plan i spasi PKB. Ovako, mislim da je šteta velika, dugoročna i, bojim se, nepopravljiva.

Potpitanje uz ovo pitanje – da li je tačno da je kupac PKB-a, našeg poljoprivrednog, agrarnog dragulja, firma koja je registrovana nedavno u Irigu, sa sto dinara osnivačkog kapitala, na jedno domaće fizičko lice?

Drugo i najvažnije pitanje ide na adresu predsednika države, premijera i Ministarstva spoljnih poslova, mada prve dve adrese uglavnom ne odgovaraju na pitanja; treće odgovara, ali uglavnom nezadovoljavajuće. Tiče se najvažnijeg državnog i nacionalnog pitanja u ovom trenutku, i juče, i danas i sutra, to je Kosovo i Metohija, i jednog važnog segmenta unutar tog pitanja, a to je Rezolucija 1244, prema kojoj, to je moje mišljenje, naša aktuelna vlast ima maćehinski odnos, kao da pokušava da tu rezoluciju nekako bagateliše, marginalizuje i gurne pod tepih. To se najbolje moglo videti prošle nedelje na zasedanju Generalne skupštine UN gde je naša premijerka gospođa Brnabić uspela da u toku čitavog izlaganja nijednom ne pomene taj najvažniji međunarodni dokument na kojem se bazira tapija, odnosno baziraju se zahtevi i očekivanja Srbije u vezi sa Kosovom i Metohijom.

I predsednik Vučić je više puta tako bagatelišući i usputno, rekao bih neadekvatno, govorio o toj rezoluciji. A s druge strane (on je danas u poseti Rusiji pa može da proveriti ako to nije tako), ruski predstavnici, diplomatski, od

nižih do najviših, neprestano, svaki put ističu, kada govore da podržavaju sporazum i dogovor Beograda i Prištine, uvek kažu – u skladu sa Rezolucijom 1244. Tako jasnog stava, nažalost, srpsko državno rukovodstvo nema, ni od strane ministra, a posebno od strane premijera i predsednika zemlje.

Samo kao mali podsetnik... Kažem, i simbolički je možda zgodno što baš danas, u ovom trenutku, Aleksandar Vučić razgovara ili će razgovarati sa Vladimirom Putinom. Samo u roku od mesec dana ministar Sergej Lavrov je tri puta u Savetu bezbednosti, dakle tamo gde gospođa Brnabić nije stigla, pomenio Rezoluciju 1244. U Sočiju Ivici Dačiću i u Banjaluci nedavno, 21. avgusta, 28. septembra. Da ne pominjem Mariju Zaharovu, da ne pominjem neke druge, nižerangirane visoke funkcionere.

U odgovoru koji je naše Ministarstvo spoljnih poslova uputilo meni kaže se, citira se stav da „Rusija podržava svaki dogovor Beograda i Prištine“. Da, ali tu nije tačka nego zapeta, u nastavku se uvek kaže: „u skladu sa Rezolucijom 1244“. Dakle, moje pitanje je – zašto naš politički i državni vrh ignoriše, ili kao da se oseća nelagodno zbog Rezolucije 1244, nego moraju drugi da ga, odnosno da nas podsećaju na značaj te rezolucije?

Neko može reći da je to slovo na papiru, ali slovo na papiru je važno, pogotovo ako je taj papir važan međunarodni dokument koji je, uzgred budi rečeno, još uvek na snazi bez obzira na to šta su oni posle činili, dobro ili loše, govorim za političke predstavnike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poslanica Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Dvadeset šestog marta 2013. godine Zorica Jovanović iz Batočine postala je prva žena iz Srbije koja je dokazala da joj je dete 1983. godine ukradeno iz porodilišta i da je njeno dete, za koje su joj u bolnici rekli da je umrlo, zapravo živo. Tada je, 26. marta 2013. godine, Evropski sud za ljudska prava u Strazburu presudio da joj je povređeno pravo na porodični život, da treba da dobije određenu nadoknadu. Deo na koji se odnosi moje današnje pitanje jeste taj da je Evropski sud tom prilikom obavezao Srbiju da godinu dana nakon pravosnažnosti presude mora da usvoji zakon o nestalim bebama i uspostavi mehanizme kojima će se obezbediti obeštećenje svakog roditelja u Srbiji kome je dete ukradeno iz porodilišta.

Presuda je postala pravosnažna 9. septembra 2013. godine, što znači da je rok za Srbiju da usvoji ovaj zakon bio 9. septembar 2014. godine. Danas je 2. oktobar 2018. godine, kolegice i kolege, prošlo je više od četiri godine otkako je Srbija morala da usvoji zakon o nestalim bebama. Četiri godine kasnije Vlada Republike Srbije nije u stanju da predloži taj zakon, a Narodna skupština Republike Srbije i vladajuća većina u njoj nisu u stanju da usvoje taj zakon.

U međuvremenu je Savet Evrope u nekoliko desetina navrata opominjao Srbiju da ovaj zakon mora da usvoji. Samo u prethodnih godinu dana to je bilo 21. septembra 2017. godine, 7. decembra 2017. godine, 15. marta 2018. godine i poslednji put 7. juna 2018. godine. Tom prilikom je Srbija dobila rok da do 1. oktobra 2018. godine usvoji ovaj zakon, više nego četiri godine kasnije kada ga je morala usvojiti. Taj rok, kolegice i kolege, istekao je juče. Juče je bio poslednji rok koji je Savet Evrope dao Srbiji da usvoji zakon o nestalim bebama. Moje pitanje vama kao kolegama u Narodnoj skupštini jeste – zbog čega vi ovde sedite? Zbog čega ste se kandidovali za narodne poslanike? Da li znate da mi ovaj zakon treba da usvojimo ne zbog toga što smo u obavezi da ispunjavamo presude Evropskog suda za ljudska prava nego zbog toga što smo u obavezi da radimo za građane Srbije?

Ja sam u ovom sazivu 22 puta predložila da se ovaj zakon usvoji. Danas ću to učiniti 23. put i neće me biti sramota da ga predlažem sve dok vas nije sramota da za njega ne glasate. U prethodnom sazivu sam 30 puta predložila da ovaj zakon bude usvojen. Imam pitanje opet za vas – u čemu je problem, zbog čega ne želite da se ovaj zakon usvoji? Zbog čega ne želite da tim ljudima kojima se desila verovatno najgora stvar koja ikome može da se desi pomognemo da dođu do kakve-takve pravde i kakvog-takvog zadovoljenja?

Mi u skupštinskoj proceduri imamo predlog zakona koji je dala Vlada da bi ispunila svoju obavezu prema Savetu Evrope, koji od marta ove godine, a bio je i u prethodnom sazivu, nikako ne dolazi na dnevni red. Razumem zbog čega ne dolazi na dnevni red – roditelji su rekli da je to uvreda za njih.

Ljutite se kada ovih dana na društvenim mrežama građani stavljaju spiskove poslanika koji nisu glasali za zakone koji se odnose na finansiranje lečenja u inostranstvu bolesne dece; kažete da je to crtanje meta poslanicima na čelu, kažete da je to urušavanje institucija. A da vas pitam, zar nije urušavanje institucija to što glasate na zvonice, što čekate da predsednica Skupštine zvoni pa da onda za nešto glasate? Tako da je moje pitanje predsednici Gojković – zbog čega, gospođo Gojković, ne zvonite kada se na dnevnom redu nađe Predlog zakona o nestalim bebama i dokle imate nameru da čekate?

PREDSEDNIK: Četiri minuta i pedeset šest sekundi.

Postavili ste pitanje samo meni, očigledno. Da vam kažem, otkako sam u mandatu predsednika Parlamenta ni jedan jedini put još nikome nisam zvonila, to može da se dokaže. Jeste duhovito, ali posmatrajte moje ruke, ja ne zvonim nikome. Da li nekom odzvanja, to zaista ne znam.

Što se tiče predmetnog zakona, evo, tu je predsednik Odbora za pravosuđe, gospodin Petrović. Pre nedelju dana sam mu predložila da stavi predlog zakona o kojem ste govorili na dnevni red Odbora. Postavite mu pitanje kada će to biti. Meni je rekao u drugoj polovini oktobra i da je takav dogovor postigao sa ministarkom pravde. Ja mogu odmah to da stavim na dnevni red. I

sami ste rekli, u vašoj desetoj ili jedanaestoj rečenici, da vam je razumljivo zašto se to ne nalazi pred plenumom, jer ovo je već drugi predlog zakona koji Vlada Republike Srbije predlaže, zakon o nestalim bebama, ali se pojedina udruženja uvek protive donošenju. Onda ne razumem uopšte vaše pitanje.

(Aleksandra Jerkov: Verujem.)

Naravno, jer je vaše pitanje očigledno politički obojeno, a nije u cilju da donesemo zakon kojim će biti zadovoljene kategorije građana Srbije na koje se materija odnosi.

(Aleksandra Jerkov: Sram vas bilo!)

Hvala vam što kažete „sram vas bilo“, ali vi želite samo da slušate sebe, a ja dajem odgovor na vaše pitanje. Nekom se dopada, nekom se ne dopada, ali neko želi da nađe rešenje kojim će oni biti zadovoljni. A vi želite da se stavi na dnevni red, da raspravljamo ovde o predlogu zakona pa da onda vi govorite da ste protiv tog zakona. Dva potpuno različita politička viđenja kako se donosi zakon. Ako je vaše pitanje da hoćete predlog zakona, hoćete li stati iza tog predloga zakona, ili želite da se donese ovde zakon koji će zadovoljiti građane na koje se ta materija odnosi? Tako je velika, velika razlika u vođenju politike između ljudi koji vode računa o tome da građani budu zadovoljni i onih koji žele da uberu nekakav politički poen na tuđoj nesreći, za koju nismo zaslužne ni vi ni ja nego neko davno, davno u prošlosti.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala za aplauz.

Pitanje za ministra poljoprivrede. Paori iz Banatskog Karađorđeva zamolili su da se njihova muka iznese u Narodnoj skupštini i da se ministar poljoprivrede, ako je to ikako moguće, založi da se njihov problem reši.

Naime, u Banatskom Karađorđevu je sproveden proces komasacije mimo svih pravila, uz brojne nepravilnosti, tako da se najvećem broju malih gazdinstava oduzima dobra zemlja, a zauzvrat im se daje zemlja lošijeg kvaliteta. Takođe, u procesu komasacije, u komisiji za komasaciju članovi su bili ljudi koji su u direktnom sukobu interesa i imaju ličnu korist od ovako sprovedene komasacije.

Ovo je za paore iz Banatskog Karađorđeva i izuzetno emotivno pitanje, jer oni su potomci naših solunskih ratnika, koji su tu zemlju dobili zbog svojih zasluga u borbi u Prvom svetskom ratu. U svojim domovima oni čuvaju silno ordenje svojih pradedova. Oni vrlo emotivno reaguju na pomisao da se ta zemlja, koju nazivaju „dobrovoljačka zemlja“, na ovaj način od njih otima. Pritom, pre samog postupka komasacije njima je bilo obećano da se „dobrovoljačka zemlja“ neće dirati.

Oni mole ministra poljoprivrede da obrati pažnju, da se upozna s ovim slučajem i da učini sve što je u njegovoj nadležnosti da se otklone nepravilnosti

koje su napravljene tokom procesa komasacije, tj. da ceo proces krene ispočetka, prema zakonu i propisanim pravilima.

Drugo pitanje je za predsednicu Vlade Anu Brnabić. Poslanička grupa „Dosta je bilo“ prošle nedelje predstavila je javnosti Nacrt zakona o Kosovu i Metohiji, koji za osnov ima presek između Ustava Republike Srbije i međunarodnog prava, tačnije Rezolucije 1244, i predlaže jedno dugoročno, održivo rešenje za status Kosova i Metohije i rešavanje ostalih problema od kojih stanovništvo u toj južnoj srpskoj pokrajini pati. Kao model za rešavanje ovog problema uzet je odnos između Danske i Farskih ostrva. Usvajanjem ovog zakona, što inače i naš Ustav predviđa, izbegla bi se potreba za potpisivanjem bilo kakvog obavezujućeg sporazuma sa Prištinom; otklonio bi se jedan od razloga koji se najčešće navodi kao razlog za potpisivanje tog sporazuma, a to je da mi nemamo ustavnu kontrolu nad kompletnom teritorijom. Znači, uz pomoć ovog zakona, ta kontrola se uspostavlja, u potpunosti se Kosovo i Metohija podvode pod naš Ustav, ustavnopravni poredak i međunarodno pravo.

„Dosta je bilo“ namerava da u oktobru organizuje javne rasprave, okrugle stolove, javna slušanja. Uputili smo kopiju ovog pisma, sa kopijom ovog nacrt zakona, predsednici Vlade, predsedniku Republike i predsednici Narodne skupštine, svim relevantnim političkim organizacijama, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, Srpskoj akademiji nauka i umetnosti. Ovim otvaramo dugoočekivani unutrašnji dijalog o Kosovu i Metohiji.

Pitanje za predsednicu Vlade glasi – da li će uzeti učešća u važnoj javnoj raspravi o rešenju za status Kosova i Metohije koje je predložila Poslanička grupa „Dosta je bilo“ kroz nacrt ovog zakona, koji treba da postane predlog i uđe u skupštinsku proceduru? Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima poslanik Muamer Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Uvažena predsedavajuća, uvažene kolegice i kolege, u subotu se desila, čuli ste i verovatno videli, jedna stravična nesreća koja je pogodila grad Novi Pazar, jedan požar koji je nažalost, juče se videlo, odneo tri mlada života.

Ovaj nesretan događaj obeležila je, pre svega, neblagovremena i neadekvatna reakcija vatrogasaca jedinice iz Novog Pazara, pre svega uzrokovana nedostatkom opreme za gašenje požara kao i za pomoć ugroženima u tim situacijama.

S druge strane, ovaj događaj obeležilo je herojstvo, solidarnost komšija Novopazaraca, Srba i Bošnjaka, koji su se zaista u velikom broju stvorili tu i uspeli, vrlo teško, uz pomoć javnih preduzeća Grada Novog Pazara i uz pomoć koja je stigla iz Raške, da lokalizuju, zaustave požar i da zaustave katastrofu jer je požar pretio da ugrozi kompletnu zgradu te da izgori jedan veliki kompleks zgrada u Novom Pazaru.

Stoga želim da se ovom prilikom zahvalim svim građanima Novog Pazara na jednom herojskom činu i solidarnosti koja krase građane Novog Pazara. Štab za vanredne situacije grada Novog Pazara odbio je da usvoji izveštaj vatrogasno-spasilačke jedinice s obzirom na to da se nije poklapao sa izjavama građana i ljudi iz javnih preduzeća koji su bili na licu mesta, uz konstatovanje da je naša jedinica nedovoljno opremljena i da se mora učiniti sve da se ona što pre opremi kvalitetnom opremom za gašenje požara i spasavanje. U svakom slučaju, konstatovano je da je moglo mnogo bolje da se reaguje i da je mogla pre i kvalitetnije da se sanira ova nesreća.

Ovom požaru u Novom Pazaru prethodilo je još nekoliko požara koji su mene podstakli da 2015. godine, kada smo usvajali tzv. Tamarin zakon ili Zakon o zaštiti od požara, koji je bio afirmativan i dobar zakon, sugerišem ministru i pozovem ga da bolje opremi vatrogasno-spasilačku jedinicu u Novom Pazaru i u njoj uposli još ljudi. Naravno, insistirao sam da to budu građani Novog Pazara s obzirom na to da u samoj jedinici ima malo ljudi koji su iz Pazara, bošnjačke nacionalnosti i da građani Novog Pazara bolje poznaju infrastrukturu zgrada i dodatno su motivisani da razvijaju ovu jedinicu, njeno angažovanje i delovanje. Međutim, pored obećanja koja smo dobili, dosad nije ništa učinjeno na tome.

Koristim ovu priliku da još jednom apelujem na MUP i Sektor za vanredne situacije, u čijoj je isključivoj ingerenciji ova vatrogasna jedinica u Novom Pazaru, da što pre ojača infrastrukturu ove vatrogasne jedinice, da je ojača u opremi, u ljudima, da dodatno obučiti ove ljude i uposli što više ljudi, onoliko koliko zaslužuje grad od 130.000 stanovnika, sa specifičnom infrastrukturom, uskim ulicama. Naravno, po mogućstvu, da to budu građani Novog Pazara, još jednom kažem, koji su u prednosti u pružanju pomoći jer bolje poznaju infrastrukturu i, na kraju, dodatno su motivisani da pruže pomoć jer brane svoj grad.

Podsetiću još jednom da nijedna lokalna samouprava nije nadležna za ovakve vatrogasne jedinice, ali moram da pohvalim lokalnu zajednicu, koja je sa gradonačelnikom bila odmah na licu mesta, gde su direktori javnih preduzeća učestvovali u gašenju požara kao i veliki broj građana, kojima se ovog puta zahvaljujem.

Znam da u državi ima problema, ali još jednom ponavljam da nam je zaštita ljudi i njihove imovine uvek na prvom mestu i stoga pozivam na brzu reakciju.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, prošlog četvrtka sam pokušao da u ime građana Republike Srbije od ministara

koji su bili ovde da odgovaraju na poslanička pitanja dođem do odgovora na neka pitanja. Sa žaljenjem moram da konstatujem i sada da ministri nisu odgovorili ni na jedno jedino pitanje koje sam im postavio i stoga ću danas pokušati da to uradim sa premijerkom. Postavljam pitanje premijerki gospođi Ani Brnabić s obzirom na to da njeni ministri nisu dali odgovore. Nadam se da će ovog puta ona, kao neko ko predvodi Vladu Republike Srbije, smoći snage da građanima Republike Srbije da odgovore na neka jako važna pitanja koja se tiču Republike Srbije.

Prvo pitanje koje postavljam je u duhu onoga što smo čuli od predsednika Republike, da je njegova politika prema Kosovu i Metohiji doživela poraz. On je za taj poraz okrivio građane Srbije, nazvao ih plačljivima, nazvao ih gubitničkim narodom. Samo ne znamo niti šta je bila ta politika, niti o čemu se razgovaralo, niti koja je politika doživela poraz, ali znamo da su za to krivi građani, a nikako Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije. Postavljam pitanje – koja je to politika koja je doživela poraz?

Drugo pitanje koje takođe postavljam premijerki Vlade Republike Srbije jeste – koja će biti sledeća politika koju ćete zastupati u vezi sa Kosovom i Metohijom s obzirom na to da je prethodna, za koju ne znamo koja je bila, doživela poraz, pa da o tome obavestite građane Republike Srbije i ovaj parlament? Da li je to politika koju Toni Bler zastupa sada putujući po svetu i zastupajući politiku Aleksandra Vučića? Na kraju krajeva, ko njega plaća, za šta ga plaća i šta on u ime građana Srbije može da pregovara, neko ko je bio jedan od glavnih ljudi koji su sprovodili NATO agresiju 1999. godine?

Takođe, postavljam pitanje Vladi Republike Srbije – da li je upoznata i šta je preduzela u vezi s odlukom koju je donela vlada Kosova da se na delu teritorije opštine Gračanica, tačnije u Ajvaliji, grade rezidencije vlade Kosova, gde će biti preseljene određene institucije iz Prištine? Predsednik opštine Gračanica je dao deo teritorije svoje opštine da Albanci tu grade svoje rezidencije. Šta će Vlada Republike Srbije preduzeti po ovom pitanju? Ili ste već počeli da se razgraničavate?

Predstavnici Srpske liste prete Savezu za Srbiju, liderima i članovima Saveza za Srbiju, a bolje bi im bilo da daju odgovor šta dogovaraju sa njihovim koalicionim partnerima, Ramušom Haradinajem, Hašimom Tačijem i ostalima sa kojima danas zajedno vladaju na Kosovu.

Sledeće pitanje na koje takođe nisam dobio odgovor jeste – ko je ubio Olivera Ivanovića, i zašto? I dokle se stiglo sa istragom? Zašto su nastavljeni briselski pregovori ako smo čuli od predstavnika Vlade i predsednika Republike da se neće nastaviti pregovaranje u Briselu dok se ne pronađu ubice Olivera Ivanovića? Prošlo je svega četrdeset dana od njegovog ubistva i ti pregovori su nastavljeni.

Dalje, postavljam pitanje – da li smo saznali ko su ljudi koji su bagerima rušili objekte u centru Beograda, u Savamali, 24. aprila 2016. godine? Da li je moguće da u jednoj državi mi i dan-danas nemamo odgovor na to pitanje?

Sledeće pitanje je – ko je odgovoran za pad potpornog zida na Koridoru 10 i dokle je stigla istraga BIA, koju je angažovala gospođa Zorana Mihajlović kao resorni ministar?

Takođe postavljam pitanje – zašto nije i kada će biti srušen nelegalni objekat na Kopaoniku, koji je slika i prilika načina kako se vodi ova država?

I, naravno, još jedno pitanje – zašto je Srbija i dalje na crnoj listi FATF-a, osumnjičena za pranje novca i finansiranje terorizma, zajedno sa Severnom Korejom, Etiopijom, Sirijom, Irakom, Iranom, Jemenom? Jedina zemlja iz Evrope jeste Srbija.

PREDSEDNIK: Reč ima Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani narodni poslanici i poštovani građani Srbije koji pratite ovaj početak redovnog jesenjeg zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije, pomaže Bog svima! Izuzetno mi je bilo drago slušati u Domu Narodne skupštine Republike Srbije srpsku himnu „Bože pravde“ i lepo je čuti da mi ovaj naš poslanički rad počinjemo molitvom, jer, ne zaboravite, himna „Bože pravde“ je molitva.

Ono što želim pre svega da pitam predsednika Srbije Aleksandra Vučića jeste – ko ga je ovlastio da pregovara o Kosovu i Metohiji? Ne sećam se da je za ove dve i po godine aktuelnog saziva Narodne skupštine Republike Srbije ikada tema Kosova i Metohije došla na dnevni red. Ja ću upoznati građane Srbije s tim šta su, recimo, naše današnje teme dnevnog reda: očuvanje afričko-evroazijskih migratornih ptica vodenih staništa, zaštita i održivi razvoj Karpata i očuvanje populacije slepih miševa u Evropi. Dakle, to su prioriteti Vlade Republike Srbije i Narodne skupštine Republike Srbije, a tema Kosova i Metohije, o kojoj govori čitav svet, dve i po godine ne može da dođe na dnevni red aktuelne skupštine.

Generalni sekretar Predsedništva Nikola Selaković nedavno je ustvrdio da je Aleksandar Vučić glavni pregovarač. Opet pitam – ko ga je i kada ovlastio? Kada je u ovom parlamentu usvojena platforma na osnovu koje on može o nečemu da pregovara i uopšte da bude ovlašćen za to? Takođe, sam Aleksandar Vučić je juče izjavio da ne pregovara Toni Bler u njegovo ime o razgraničenju, korekcijama granica, podeli Kosova, priznanju nezavisnog Kosova, nego on lično pregovara. Ponavljam, ko ga je i kada za to ovlastio?

Drugo pitanje na istu adresu, predsednika Srbije i predsednika Vlade Republike Srbije, glasi – tražim javni demanti da opštine Preševo, Bujanovac i Medveđa, kao deo državne teritorije Republike Srbije, nikada nisu bile niti će ikada biti predmet bilo kakvih pregovora o razgraničenju, korekciji granica,

podeli Kosova i Metohije ili bilo kakvoj razmeni našeg za naše. Nikada nijedan predstavnik aktuelne vlasti nije demantovao javno da su Preševo, Bujanovac i Medveđa, teritorija Republike Srbije, u ovom trenutku na stolu tajnih pregovora Aleksandra Vučića i Hašima Tačija.

Dodatno pitanje – kakva je uloga sina Džordža Soroša, Aleksandera Soroša, koji se u više navrata sastao sa Aleksandrom Vučićem, a pre nekoliko dana i sa Hašimom Tačijem i javno na svom „Tviter“ nalogu okačio zajedničku sliku sa Hašimom Tačijem i rekao da je s njim razgovarao o priznanju Kosova? Čijem priznanju Kosova? Da li možda njegovog prijatelja Aleksandra Vučića, sa kojim se redovno sastaje ovde u Beogradu i širom sveta? Zar to nije onaj isti srpski dušmanin Džordž Soroš, koga SNS i režimski tabloidi neprestano napadaju da pravi nekakve pučeve, revolucije u Srbiji, a onda se predsednik SNS-a i predsednik Srbije sastaje s njegovim sinom i očito mu je on posrednik u razgovorima sa Tačijem?

Tražim, istovremeno, da se razmotri i da mi se odgovori na pitanje koji je smisao Koordinacionog centra za Preševo, Bujanovac i Medveđu, koji ništa ne radi. I kako se uopšte opština Medveđa, koja nikakve veze sa Preševom i Bujanovcem nema, tretira u tom zajedničkom koordinacionom centru? Kakva je to „preševska dolina“, koja nikada nije postojala, niti sada postoji, već postoje opštine Preševo, Bujanovac, Medveđa? U tom smislu, Srpski pokret Dveri traži ukidanje ovog koordinacionog centra, koji inače ništa ne radi.

Veoma važno pitanje za predsednika Vlade Republike Srbije je – ko je ministar kulture u Vladi Republike Srbije, da li je to Vladan Vukosavljević ili Željko Mitrović? Kada je Vladan Vukosavljević s pravom kritikovao rijaliti programe, koje treba zabraniti, ukinuti, oporezovati i na svaki drugi način sprečiti da truju i raspamećuju ovaj unesrećeni narod, i stao protiv rijaliti šoua, i predsednik Vlade i ministri vojske i policije, što je posebno zanimljivo, stali su na stranu Željka Mitrovića kao pravog ministra kulture, odnosno nekulture u Srbiji.

Konačno, pitanje za Agenciju za borbu protiv korupcije – da li je Srpska napredna stranka u drugom krugu predsedničkih izbora 2012. godine „oprala“ 246.000.000 dinara uplaćenih na račun fantomske marketinške agencije, koja nije ni upisana u APR i ne postoji? Da li je ta agencija vlasništvo kuma Aleksandra Vučića Gorana Veselinovića? I da li je na taj način u privatne džepove od državnih para prebačeno dva miliona evra? Hvala.

PREDSEDNIK: Vreme, hvala.

Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moje prvo pitanje je za Ministarstvo finansija i poreske organe – da li je tačno da je

sredstvima iz izborne kampanje za predsedničke izbore politička stranka Dveri svom lideru kupovala odeću 27. aprila 2017. godine?

Vi vrlo dobro znate da sredstva... Imam sve fakture, dobio sam ih od te političke organizacije, od insajdera, koji mi je dostavio celo njihovo računovodstvo. Dvadeset sedmog aprila politička stranka Dveri svom lideru, koji ima platu 100.000, kupuje odeću. Kaže, muški sako 24.600 dinara. To mora da je nešto firmirano. Ovde većina nas nosi odela, donosi Lale iz Pirota, za sedam-osam hiljada dinara, odelo kompletno. Kaže, muški sako, broj dva, 19.680 dinara. Vidim ja da je to tamo nešto skupo i firmirano. A onda dalje: muški sako, treći, 19.440 dinara. Zašto biste imali jedan sako? Najbolje imati tri. Muške pantalone 12.600 dinara. Idemo dalje: ponovo muške pantalone, 17.760 dinara, pa na kraju muški kaput 15.000 dinara.

E sada, ako su ova sredstva bila namenjena i država ih je dala za izbornu kampanju, pitam nadležne organe – da li se ona mogu trošiti za kupovinu odeće lideru jedne političke stranke, koji, uzgred budi rečeno, ima platu 100.000 dinara?

Idemo dalje. Moje sledeće pitanje je Vladi Republike Srbije, Ministarstvu spoljnih poslova – da li je ovo Toni Bler? Dakle, Zoran Đinđić i Toni Bler. Da li se taj susret desio, koliko puta? Koliko puta se Boris Tadić susreo sa Tonijem Blerom? Koliko se puta prijatelj Boška Obradovića Vuk Jeremić susreo sa Tonijem Blerom? Koliko puta je bio oduševljen i da li je to oduševljenje preneo ljoticěvcima? Dakle, koliko se puta to desilo i da li je Vlada Republike Srbije, odnosno da li je Ministarstvo spoljnih poslova u američke agencije izdvajalo pare, pa i za ove susrete, za navodno lobiranje itd.?

Verujem da kolega Živković, koji je ovde nešto govorio o Toniju Bleru, ovo nije video. Verovatno je bio pod uticajem „vatrene vodice“, jednostavno je to prenebregao da vidi. Ali zato pitam organe da mi odgovore na to.

Dalje, za Ministarstvo poljoprivrede pitanje – da li je tačno da je izvoz srpskog agrara u Rusiju porastao dva puta, s obzirom na to da se ovde tvrdilo da je taj izvoz skočio svega za 1% i ovde se veoma neumesno govorilo o Rusiji i našim odnosima sa tom nama bratskom i prijateljskom zemljom?

Dalje pitam – šta će Vlada preduzeti povodom pretnji koje je Boško Obradović uputio pozivajući vojsku i policiju da nasilno smene predsednika Republike Srbije? Šta će Ministarstvo pravde, tužilaštvo i policija preduzeti povodom toga što je prekršen član 309. Krivičnog zakonika, koji kaže: „Ko u nameri ugrožavanja ustavnog uređenja ili bezbednosti Srbije poziva ili podstiče da se silom promeni njeno ustavno uređenje, svrgnu najviši državni organi ili predstavnici tih organa, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina“? Tražim od države, Vlade, tužilaštva da se zakon poštuje, jer ovde mora da vlada sila zakona, a ne zakon sile.

Na kraju da pitam – šta će Vlada Republike preduzeti povodom neviđene antisrpske kampanje u Crnoj Gori gde deo crnogorskog naroda, rukovodstva tvrdi da je srpska vojska okupirala Crnu Goru 1918. godine?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega, na početku želim da demantujem ono što je rekao Đorđe Vukadinović, da Ana Brnabić u nedavnoj poseti Ujedinjenim nacijama nije spominjala Rezoluciju 1244. Dakle, predsednica Vlade Ana Brnabić je na forumu koji se održavao u okviru UN u Njujorku, na forumu „Akcija za mir“, izričito tražila da se misija Unmika ne smanjuje, ni u broju članova ni u trajanju mandata. Ovo govorim zbog građana Srbije, da ne bi ostala neistina da predsednica Vlade u UN nije spominjala Rezoluciju 1244 i Misiju UN na Kosovu i Metohiji.

Moje pitanje upućeno je Državnoj revizorskoj instituciji, a vezano je za izjavu Rodoljuba Šabića, lažnog poverenika za informacije od javnog značaja, koji iz dana u dan sve više pokazuje svoje pravo političko lice. Naime, iako je nekada bio perjanica DOS-a, 2001, 2002. godine kao potpredsednik Narodne skupštine, pa se odjednom pretvorio u nekakav nezavisni državni organ, on je pre nekoliko dana, tačnije 26. septembra 2018. godine, za list „Danas“, koji je poznat, je l' tako, po „objektivnom“ pisanju o Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci, izneo čitav niz neistina. Rekao je da je, na njegov poziv, Državna revizorska institucija došla u njegovu službu Poverenika za zaštitu podataka o ličnosti i informacije od javnog značaja, sačinila izveštaj, da je taj izveštaj objavljen na zvaničnom sajtu DRI i da je državni revizor konstatovao da sam ja kao predsednik Poslaničke grupe SNS slagao da je Rodoljub Šabić za svoja službena putovanja potrošio 1.350.000 dinara.

Istovremeno, mene je optužio da sam ja i, kaže, „Martinovićevi poslanici“... Ovde nema nijednog „Martinovićevog poslanika“ sem poslanika Srpske napredne stranke. Da su, dakle, „Martinovićevi poslanici“ potrošili 150.000.000 dinara ili 1,27 miliona evra. Onda je nastavio dalje u svom uobičajenom maniru – kako smo mi iz Srpske napredne stranke botovi, da mu pretimo metkom u glavu, nožem, da ga prostački vređamo, da smo plasirali neverovatnu vest da je davao informacije nekakvim tajnim službama...

Istovremeno, želim da podsetim građane Srbije da je taj isti Rodoljub Šabić mog kolegu Marijana Rističevića nazvao „lažljivim lupežom“ samo zato što ga je pitao da li je tačno da su od Britanske ambasade on i tadašnji Zaštitnik građana Saša Janković dobili 80.000 funti, za šta se kasnije ispostavilo da je potpuno tačno.

Dakle, želim da pitam Državnu revizorsku instituciju, prvo – da li je došla u službu Poverenika na zahtev Poverenika ili po sopstvenoj inicijativi, po

redovnom programu koji DRI ima za pregled poslovanja svih državnih organa, pa i Poverenika za informacije od javnog značaja? Da li je tačno da je Rodoljub Šabić za svoja službena putovanja potrošio 1.350.000 dinara ili je u pitanja neka druga brojka? I pitam Državnu revizorsku instituciju – da li je na svojoj zvaničnoj veb-prezentaciji objavila konačan izveštaj o reviziji poslovanja gospodina Rodoljuba Šabića i njegovih saradnika?

Takođe, pitam Rodoljuba Šabića, kao državnog organa, za koga znam da nije nezavisan, da otvoreno radi protiv svoje države, da otvoreno radi protiv njenih interesa, da otvoreno radi protiv interesa naših obaveštajnih službi – kada će prestati sa takvim aktivnostima, zato što on platu ne prima od tih stranih obaveštajnih službi nego iz budžeta Republike Srbije?

PREDSEDNIK: Hvala.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici poslanici Dušan Tarbuk i Stefana Miladinović.

Molim vas da pre prelaska na glasanje utvrdimo kvorum.

Molim da ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 146 narodnih poslanika.

Dostavljeni su vam zapisnici Prve, Druge, Treće, Četvrte i Pete sednice Prvog redovnog zasjedanja, zatim zapisnici sednica Šestog, Sedmog i Osmog vanrednog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu i zapisnici Petnaeste, Šesnaeste, Sedamnaeste, Osamnaeste i Devetnaeste posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje Zapisnik Prve sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini, održane 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14. i 22. marta 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 128, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila Zapisnik Prve sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u ovoj godini.

Stavljam na glasanje Zapisnik Druge sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini, održane 26, 27, 28. i 29. marta i 2, 3, 4. i 5. aprila u ovoj godini.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržana – dva, nije glasalo – 16 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Treće sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini, održane 11, 12, 16, 17, 18. i 19. aprila ove godine.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržana – dva, nije glasalo – 17 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje zapisnik Četvrte sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini, održane 24, 25, 26. i 27. aprila i 3, 4, 7, 8. i 9. maja.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Pete sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini, održane 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24. i 25. maja 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržana – dva.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik sednice Šestog vanrednog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 1, 4, 6, 7. i 8. juna 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik sednice Sedmog vanrednog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 12, 13, 15, 18, 19. i 20. juna 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik sednice Osmog vanrednog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 21, 22, 25, 26, 27. i 28. juna 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Petnaeste posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 28. i 29. maja 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Šesnaeste posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 7. juna 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Sedamnaeste posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 19. jula 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Osamnaeste posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 23. jula 2018. godine.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Stavljam na glasanje Zapisnik Devetnaeste posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu, održane 15. septembra 2018. godine.

(Narodni poslanici Demokratske stranke dobacuju.)

Zvaćemo Nadu Kolundžiju da nas poduči sledeći put kako se to mahalo rukama, nogama. I gospođu Aleksandru Jerkov, koja je bila njena zamenica, koja je... Kad ona ne maše, maše ona. Ima snimaka. Ja se time ne bavim, nemam vremena. A možemo i da mašemo kao propeleri.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština usvojila ovaj zapisnik.

Prelazimo na UTVRĐIVANJE DNEVNOG REDA.

U sazivu sednice vam je dostavljen predlog dnevnog reda sednice.

Prelazimo na odlučivanje o hitnom postupku.

Stavljam na glasanje Predlog odluke o davanju saglasnosti na Odluku o izmenama Finansijskog plana Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje za 2018. godinu.

Molim da se izjasnite.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Poslaničke grupe „Dosta je bilo“ da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o izmeni Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Molim da glasate.

Zaključujem glasanje: za – 124 poslanika.

Konstatujem da ovaj predlog nije prošao da se uvrsti po hitnom postupku. Mislim da je trebalo, ali kako hoćete.

Izvinjavam se, prošlo je, ne treba 126.

Stavljam na glasanje predlog Poslaničke grupe Socijaldemokratske partije Srbije da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Molim da se izjasnite.

Zaključujem glasanje: za – 134, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Molim da se izjasnite.

Zaključujem glasanje: za – 140, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je izglasan ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Poslaničke grupe Srpske radikalne strane da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Zaključujem glasanje: za – 141, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o prestanku funkcije predsednika Osnovnog suda u Somboru.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Poslaničke grupe Srpske napredne stranke da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o izmenama Odluke...

Molim poslanike iz Bodruma da ne ometaju glasanje i da ne koriste mobilne telefone.

... Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine ...

Dobro, iz Soluna.

... Republike Srbije.

Molim da glasate.

Zaključujem glasanje: za – 143, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Vlade da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vodama.

Molim da se izjasnite.

Zaključujem glasanje: za – šest poslanika.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Čabradi predložio je da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o obrazovanju komisije za utvrđivanje posledice industrijskog zagađenja voda, vazduha i zemljišta po zdravlje stanovnika grada Pančeva, opštine Bor, opštine Obrenovac, kao i stanovnika opština uz Veliki bački kanal (Vrbas, Kula, Crvenka, Sivac).

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog Poslaničke grupe Dveri da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za neresavanje problema građana Republike Srbije zaduženih kod poslovnih banaka kreditima indeksiranim u švajcarskim francima.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Grupa od 60 narodnih poslanika predložila je da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog za razrešenje Vjerice Radete sa funkcije potpredsednika Narodne skupštine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 21, protiv – osam, uzdržanih – nema.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Đorđa Vukadinovića da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog zakona o izmeni Zakona o presađivanju ljudskih organa.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Đorđa Vukadinovića da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o proizvodnji i prometu naoružanja i vojne opreme.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Prelazimo na predloge za dopunu dnevnog reda.

Narodni poslanik Radoslav Milojević predložio je da se dnevni red dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o odbrani.

Da li želi reč?

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopuni Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o javnom informisanju i medijima.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o socijalnoj zaštiti.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o policiji.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o Vojski Srbije.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica, okolnosti i odgovornosti u vezi sa neovlašćenim prisluškivanjem od strane Vojnobebednosne agencije (VBA), koja je bez odluke suda špijunirala političke stranke, lidere sindikata i pojedine sudije.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog poslanika Radoslava Milojevića da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica, okolnosti i odgovornosti u vezi sa uvođenjem stečaja u Fabrici šinskih vozila „Goša“ iz Smederevske Palanke.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine.

Da li narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Naravno da je finansiranje Autonomne Pokrajine Vojvodine jedno od ključnih pitanja za kvalitet života građana i građanki Vojvodine. Smatram da moramo povesti ozbiljnu raspravu o tome zbog čega ni dvanaest godina nakon usvajanja Ustava nije ispunjeno ono što je predvideo Zakon o sprovođenju Ustava Republike Srbije, a to je da se donese zakon o finansiranju nadležnosti

Autonomne Pokrajine Vojvodine. Odmah da se razumemo, nemam razumevanja ni za prethodne vlade koje to nisu učinile u periodu do 2012. godine, ali čini mi se da oni koji danas treba da odgovaraju na pitanje zbog čega se to nije desilo ni u prethodnih šest godina jesu oni koji danas čine većinu u Skupštini Srbije i koji tu istu većinu u manje-više sličnom sastavu čine u prethodnih šest godina.

Predlog zakona koji sam podnela nisam pripremila sama; to je predlog zakona koji je napravila Vlada Autonomne Pokrajine Vojvodine, koji je urađen u okviru širokih konsultacija koje su se u Vojvodini održale. On podrazumeva da kao izvorni prihodi Pokrajine budu definisani oni prihodi koji su neophodni za to da Vojvodina i njena vlada čine sve da kvalitet života građana i građanki Autonomne Pokrajine Vojvodine bude što bolji.

To nisu novci koji treba da pripadnu Vladi Vojvodine, to su novci koji treba da pripadnu njenim građanima. To su novci koje Autonomna Pokrajina koristi, ili je koristila u prethodnom periodu, za trudnice, za poljoprivrednike, za one koji počinju svoje poslove, za razvoj opština, gradova. To su novci koji građanima Vojvodine treba da omoguće da Vojvodina može da finansira sve ono što im Ustav garantuje, što je, uzgred budi rečeno, sramno malo.

Kažem da je to Vojvodina ranije koristila budući da Vojvodina i njena vlada u poslednje vreme izdvajaju najveći deo novca za Beogradski festival igre. Zli jezici i mrzitelji reformi mogli bi zaključiti da je to zbog toga što su izvesne organizatorke Beogradskog festivala igre zdušno podržavale SNS na prethodnim gradskim izborima, ali ako Vlada Autonomne Pokrajine Vojvodine smatra da u Vojvodini i njenoj kulturi nema drugih, većih prioriteta od Beogradskog festivala igre, neka im je na čast, ali, u svakom slučaju, te pare koje oduzimate građanima...

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o udžbenicima.

Da li narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Zakon o udžbenicima je jedan od loših zakona koje je ministar Šarčević predložio ovde u Narodnoj skupštini, a vi ste ga tako lošeg usvojili. Zbog toga sam predložila zakon kojim bi se taj Zakon o udžbenicima mogao nekako popraviti.

Ne postoje dobre reči kojima bi se moglo naglasiti koliko su udžbenici kao osnovno nastavno sredstvo važni za našu decu koja idu u školu. Situacija je takva da su naši udžbenici zastareli, prevaziđeni, veoma često pogrešni, da su preskupi, preteški, da nisu dobri ni za nastavnike ni za učenike ni za roditelje i da Vlada Republike Srbije nema apsolutno nikakvu nameru da takvo stanje ispravi.

U vreme mandata prethodnog ministra, Srđana Verbića, za koga mi u Demokratskoj stranci nemamo mnogo lepih reči, predložen je jedan zakon o udžbenicima. Kasnije se ispostavilo da je Verbić, koji danas i sam o tome svedoči, bio izložen neverovatnim pritiscima od strane izvesnih izdavača koji imaju monopol u Republici Srbiji, da su ti pritisci dolazili iz kabineta tadašnjeg premijera, a današnjeg predsednika Republike Srbije, Aleksandra Vučića, koji se time direktno svrstao na stranu izdavačkog lobija i onih koji u ovoj zemlji zarađuju na tome što će roditelji u Srbiji kupiti apsolutno sve što im nastavnik kaže da je potrebno. Aleksandar Vučić je time stao na stranu onih koji reketiraju roditelje, a za račun izdavača udžbenika.

Zakon koji predlažem zapravo govori o tome da naši udžbenici treba da budu prilagođeni vremenu u kome živimo, prilagođeni potrebama škola, nastavnika, učenika i roditelja u 21. veku, da treba da budu takvi da decu obrazuju za ono što ih nakon završetka školovanja čeka, a ne da se i sami svode na način na koji naše školstvo funkcioniše, a to je da deca pasivno sede za vreme časa, slušaju šta im nastavnik govori i da njihova ocena u budućnosti zavisi isključivo od toga da li su dobro reprodukovali ono što su na času čuli.

Verujem da vi ni ovaj put nećete prihvatiti da se ovaj zakon ovako usvoji, ali mislim da o ovome makar treba da razgovaramo. O ovome makar treba da počnemo da pričamo jer je neverovatno koliko je to i za decu, i za nastavnike i za roditelje važno.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Krivičnog zakonika.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Vi ste mi u odgovoru na poslaničko pitanje dali nekoliko netačnih informacija, ja bih rekla i zlonamernih, i molila bih vas da se ovaj put uzdržite od komentara budući da nemate poslovničke mogućnosti da komentarišete ovo što ću reći.

Vidim da se kolege ludo zabavljaju i ne slušaju ono o čemu govorim, a ja ću vam još jednom danas reći da je juče, 1. oktobra 2018. godine, istekao

poslednji rok koji je Savet Evrope dao Republici Srbiji da usvoji zakon o nestalim bebama. Taj rok je istekao još pre četiri godine. Savet Evrope od tada je u nekoliko desetina navrata upozoravao Srbiju da mora da usvoji taj zakon.

Vama je i sada to smešno, verovatno vam je smešno i kada razmišljate o tome, ali verujte da vam ne bi bilo smešno kada biste se videli sa nekim iz bilo kog udruženja roditelja, koji svakoga dana pišu verovatno i vašem poslaničkom klubu moleći vas da se sretnete. Verujte, njima je apsolutno svejedno ko je iz koje stranke, ko je za koga glasao i ko je kada bio u vlasti. Njima je važna smo jedna stvar, a to je da saznaju istinu šta se desilo sa njihovom decom, za koju im je neko rekao da su umrla.

Predsednica Gojković, sada je otišla, malopre je obmanula građane rekavši da ne zvoni nikada u ovoj skupštini. Sada vidim da je zapravo bila u pravu, potpredsednik Marinković pritiska zvono kada vi, kolege, treba da glasate za nešto za šta treba da glasate.

Ljutite se kada se na društvenim mrežama objavljuju imena narodnih poslanika koji ne glasaju za neke zakone, govorite da je to urušavanje institucija, govorite da je to ismevanje Narodne skupštine. Verujte mi, ja nisam čula za veće urušavanje ugleda Narodne skupštine od toga da vi ovde sedite, smejete se, pričate telefonom i čekate da Marinković pritisne zvono da biste glasali za to da ljudi kojima se desila najgora stvar u životu dobiju kakav-takav pristup istini i pravdi.

Umesto toga, Vlada Republike Srbije im je ponudila 15.000 evra u zamenu za istinu o tome šta se desilo sa njihovom decom. Kada budete, kako je neko rekao, u drugoj polovini oktobra glasali za to, razmislite da li biste glasali za to da vam neko da 15.000 evra a da uzme vaše dete, pa tada razmišljajte da li ćete pritisnuti taster kada čujete zvono.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 139 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o poljoprivrednom zemljištu, koji je podnela Narodnoj skupštini 12. septembra 2016. godine.

Da li narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Zakon o poljoprivrednom zemljištu je zakon koji je usvojen u prethodnom sazivu Skupštine, ali ga je predložila ista vlada, tada ju je

predstavljala naša koleginica Snežana Bogosavljević Bošković, a i ista većina u ovoj skupštini.

Tim zakonom je definisano, pored drugih poprilično problematičnih stvari, i to da se trećina zemljišta u državnom vlasništvu, u svakoj lokalnoj samoupravi u Srbiji, može dati jednom investitoru, manje-više po slobodnom izboru predsednika opštine ili gradonačelnika, u dogovoru sa Ministarstvom poljoprivrede, a bez ikakvog javnog nadmetanja, bez ikakvih kriterijuma, bez ikakvog poštovanja pravila i mimo svake transparentne procedure. Praksa je pokazala ono na šta smo mi upozoravali kada je taj zakon ovde predlagan a vi ga, koleginice i kolege, usvajali, a to je da se to zemljište deli uglavnom odbornicima Srpske napredne stranke, poslovnim partnerima Srpske napredne stranke, odabranim tajkunima, ljudima koji su firme osnovali svega nekoliko dana pre donošenja odluka o tome da će dobiti trećinu najboljeg poljoprivrednog zemljišta u toj opštini.

Da vidimo sada u čemu je problem. Problem je u tome što je, pod jedan, to najbolje poljoprivredno zemljište koje u tim opštinama postoji. Niko od vaših odbornika, niko od vaših poslovnih partnera, niko od vaših tajkuna neće da uzme zemljište druge, treće, četvrte ili pete kategorije, svi oni uzimaju zemljište prve kategorije. To znači da vi desetine hiljada porodica koje žive isključivo od toga što obrađuju poljoprivredno zemljište u državnom vlasništvu osuđujete ili na to da prestanu da se bave poljoprivredom ili da rade kao nadničari na zemlji koju ste poklonili svojim odbornicima i svojim tajkunima.

To što vi njima poklanjate, gospodo, nije vaše. To zemljište u Vojvodini su paori otimali generacijama od močvara i napravili od njega najplodnije poljoprivredno zemljište u ovom delu Evrope. Onog momenta kada odete sa vlasti, svi ti ugovori će biti raskinuti. Vašim tajkunima, vašim odbornicima i vašim privrednim partnerima ta zemlja će biti oduzeta i vraćena onima kojima pripada, a to su vojvođanski paori. U to budite sigurni.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala – 142 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, koji je podnela Narodnoj skupštini 14. novembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Hvala.

Teško je odlučiti u kojoj je sferi obrazovanja Srpska napredna stranka napravila veću štetu – da li je to visoko obrazovanje, gde je ceo proces akreditacije stavila pod direktnu kontrolu ministra i zakon donela isključivo da bi jedan od naših kolega mogao da akredituje svoj nelegalni univerzitet, koji radi već šest godina uz specijalne odluke iako ne uspeva da dobije nijednu dozvolu od nadležnih tela koja se u ovoj zemlji bave akreditacijom. Da li je to u srednjem obrazovanju, gde je uvela prinudni dečji rad i „prodala“ to kao dualno obrazovanje i način da se deca nakon škole lakše zaposle; ili u gimnazijama, gde je nakon dvodnevne obuke uvela devet novih predmeta, za koje oni koji treba da predaju apsolutno ne znaju ni čemu služe ni kako treba da predaju ni kako to treba da izgleda. Ili u osnovnim školama, gde je uvela apsolutni haos kroz neprestane želje ministra da se takmiči i kupuje ljubav, ne znam čiju, predstavljajući se kao veliki reformator, a da pritom te reforme niti su dobro osmišljene, niti dobro planirane i, u krajnjem, niti dobro sprovedene.

Naše škole su pune problema. Mislim da je svima jasno, i nastavnicima i roditeljima, da to kako danas škole izgledaju nije onako kako škola u 21. veku treba da izgleda. Najveća laž koja se u tom smislu potura jeste da imamo puno nezaposlenih zato što su naši ljudi glupi, neobrazovani, neobučeni za poslove koje treba da obavljaju i da je problem našeg obrazovnog sistema u tome što ne stvara dobre radnike. Mi u Demokratskoj stranci verujemo da je problem našeg obrazovnog sistema taj što ne stvara dobre građane, one koji mogu kritički da promišljaju svet oko sebe, one koji su opremljeni znanjima za 21. vek, one koji mogu da se snađu onog momenta kada završe školu i da naprave sebi budućnost, izgrade sebi život u ovoj zemlji onakav kakav treba da imaju.

Naravno, to je stvar oko koje se ne razumemo, oko koje se, verujem, nikada nećemo razumeti. Vama dobri građani ne trebaju, jer vi kod njih ne biste imali nikakve šanse, vama trebaju samo oni koji će sutra biti srećni što će dobiti posao za dvesta evra u nekoj fabrici čiji ste dolazak kupili. Očigledno, takav sistem obrazovanja i pravite.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 140 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa gradske vlasti u Novom Sadu u vezi sa privatizacijom ATP „Vojvodina“ i izgradnjom međumese autobuske stanice u Novom Sadu, koji je podnela Narodnoj skupštini 20. novembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Sugerišu mi ovde kolege da argumentima ne dopirem do vaše poslaničke grupe i do poslanika iz većine, pa da vidimo da li ćemo do poslanika većine i do njihovog glasa, uprkos tome što ne pritiskate dugme, dopreti sudskim presudama.

Naime, 9. maja 2013. godine Vrhovni kasacioni sud doneo je presudu u predmetu (za nas Novosađane čuvenom i prilično skupom) u kome izvesni Ilija Dević tuži Grad Novi Sad zbog toga što je, kako on tvrdi, oštećen u jednom poslu sa Gradom i zbog toga trpi štetu od više desetina miliona evra. Radi se o izgradnji autobuske stanice, što je nama Novosađanima, nažalost, izuzetno dobro poznato. Kažem nažalost, jer smo već u nekoliko navrata plaćali greške tadašnje gradonačelnice.

Ali da vidimo šta je Vrhovni kasacioni sud tom prilikom u tom slučaju utvrdio: „Ugovor koji su zaključili parničari“, to su Maja Gojković i Ilija Dević, „u očiglednoj je suprotnosti sa određenim društvenim normama i načelima obligacionog prava i u suprotnosti sa dobrim poslovnim običajima. Njegovim izvršenjem bi se u većoj meri narušila materijalna dobra na štetu Javnog gradskog saobraćajnog preduzeća, a ugovornici su pritom postupali sa lošim namerama, tj. namerom da se nanese šteta trećem licu i omogućí korist tužiocu.“

„Nema sumnje da su oba ugovornika znala da postoji nedopušten motiv i loša namera.

„Kriva su oba ugovornika i njihova krivica je jednaka. Ona proizilazi iz zajedničke volje, namere i cilja ugovaranja.“

„Iz dosadašnjeg izlaganja vezanog za savesnost, motiv, lošu nameru, nedozvoljen predmet (činjenje) nesumnjivo proizilazi da je odgovornost ugovornika ista, jednaka. To podrazumeva da postoji podeljena odgovornost za nastalu štetu u jednakoj srazmeri.“

Da prevedem na srpski jezik: nama Novosađanima Maja Gojković dođe pedeset miliona evra. Za ono što je ona ugovorila, što Novosađane košta sto miliona evra, za taj posao Vrhovni kasacioni sud kaže (ne Demokratska stranka, ne neki tabloid) da je jednako kriva kao i onaj koji je tuži, tako da očekujem od gospođe Gojković da Novosađanima iz ličnih sredstava ili iz sredstava stranke, vidim da imate dosta novca, uplati pedeset miliona evra, jer mi u Novom Sadu nemamo apsolutno nikakvu nameru da plaćamo njen kriminal i njen lopovluk.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 137 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanici dr Aleksandra Jerkov, Balša Božović i Maja Videnović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložili su da

se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o visokom obrazovanju, koji su podneli Narodnoj skupštini 4. decembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica dr Aleksandra Jerkov želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Ovaj predlog zakona zapravo je naša podrška peticiji koju je pokrenula naučna zajednica, iza koje je stala Srpska akademija nauka i umetnosti, iza koje je stalo više od trista profesora, naučnika i predavača na našim fakultetima. Radi se o tome da su oni tražili da se iz skupštinske procedure povuče Zakon o visokom obrazovanju, odnosno Predlog zakona kada je bio u proceduri, a nakon što je usvojen, da se taj zakon stavi van snage. Razlog za ovakav njihov stav i zahtev jeste taj što je ovim zakonom, kako ga je Mladen Šarčević predložio i vi usvojili, apsolutno ceo proces akreditacije fakulteta stavljen isključivo pod kontrolu izvršne vlasti, a u mnogim svojim segmentima isključivo pod ministrovu kontrolu.

Radi se o tome da je naš kolega, koji nije prisutan, muftija Muamer Zukorlić, u ulozi predsednika Odbora za obrazovanje i u ulozi vlasnika privatnog univerziteta koji već godinama ne može da akredituje nijedan svoj nastavni program, podmetnuo svega nekoliko sati pre početka glasanja i pre početka skupštinske rasprave, preko Odbora čiji je predsednik, amandmane kojima je celokupni proces akreditacije obesmišljen, izmešten iz ruku onih koji se u ovoj zemlji akreditacijom mogu baviti i stavljen pod kontrolu ministra, pod kontrolu Vlade i pod kontrolu Srpske napredne stranke.

Mi ovde ne plediramo da govorimo u ime Srpske akademije nauka i umetnosti ili onih koji su tu peticiju potpisali, mi se jednostavno pridružujemo njihovom zahtevu. Budući da smo narodni poslanici, ovo je instrument koji nam stoji na raspolaganju. Pozivam vas, kolege, da glasate za ovaj predlog, pa da onda zajedno dođemo do načina na koji se proces akreditacije može drugačije urediti, jer nije muftijin univerzitet vredan toga da se ovde sramotite i kaljate svoj obraz. Verujte da ima i važnijih stvari od toga.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Rističević, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za afere povezane sa bivšim predsednikom SO Smederevska Palanka Radoslavom Milojićem i

nenamenskim trošenjem sredstava, koji je podneo Narodnoj skupštini 27. marta 2018. godine.

Da li narodni poslanik Marijan Rističević želi reč? (Da.)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da počnem jednom ispravkom: Muamer Zukorlić nije više muftija. Ali ja nisam doktor ni magistar evropskih nauka, pa imam priliku da to objasnim doktorici.

Mi nemamo tu sreću da sveštenici SPC koji se bave politikom skinu mantiju; dakle, Sava Janjić uporno služi politici Demokratske stranke i ne skida mantiju.

Dakle, da demantujem, Muamer Zukorlić nije muftija. A ja ga se sećam kao muftije kada ga je Demokratska stranka, u kojoj je i Milojević, ustoličila za glavnog čoveka univerziteta koji je tada osnovan u Novom Pazaru. Ja sam to tada podržao i mislim da bez obzira na međunacionalne razlike ljudi imaju pravo da se obrazuju.

Po pitanju velike poljoprivrednice, ona treba da pita svog kolegu pošto se izdaje jedan bazen, pošto se izdaje termalna voda itd.

Moram takođe da demantujem, zato što je Demokratska stranka takođe davala zemljište za investitore. Ona to ne zna, ona pati za selom. Lakše je patiti za selom nego na selu, posebno kada selo vidite samo kada su lokalni izbori, kada treba napasti biračko mesto u Popincima, stati na ludi kamen i odatle gledati, naravno protivzakonito, nadgledati izbore, stajati ispred biračkih mesta i grubo se mešati u izborni proces.

Zato ja njoj opraštam što ne zna da je Demokratska stranka na trideset godina izdavala zemljište, čak i ono koje je predmet restitucije. To sada više ne može. E sad, to zemljište koje je bilo predmet restitucije, koje ste vi izdali za 30–50 evra po hektaru na godinu dana, na trideset godina, sa godišnjom zakupninom od 30 do 50 evra, ne može da bude vraćeno prethodnim vlasnicima. Znači, vi ste istorijsku nepravdu, komunističku, koja je izvršena nad seljacima, legalizovali dajući svojim ljudima (to možete da pitate i Živkovića) na trideset godina investicione saglasnosti, bez ikakve potrebe i zahteva da se na tom zemljištu neko uposli.

To više nije slučaj. Danas investitori moraju, pre svega, da imaju zemljište koje je čisto državno, koje nije predmet restitucije, moraju da se bave preradom i moraju nekog da zaposle, što kod Demokratske stranke nije bio slučaj. Vi ste 300.000 hektara zemljišta prodali za 50 godina, a toliko danas država dobija za zakupninu samo za jednu godinu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ješić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, koji je podneo Narodnoj skupštini 6. decembra 2016. godine.

Da li narodni poslanik Goran Ješić želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala – 143 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ješić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o poljoprivrednom zemljištu, koji je podneo Narodnoj skupštini 14. oktobra 2016. godine.

Da li narodni poslanik želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala – 143 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Nataša Vučković, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na imovinu, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. septembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica Nataša Vučković želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Nataša Vučković, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. septembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica Nataša Vučković želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 146 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Maja Videnović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o elektronskim medijima, koji je podnela Narodnoj skupštini 19. septembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica Maja Videnović želi reč? (Da.)

Izvolite.

MAJA VIDENović: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Izmene Zakona o elektronskim medijima koje smo podneli pre gotovo godinu i po dana tiču se onoga na šta poslanici, prevashodno DS-a i opozicije, ukazuju prethodnih šest godina, a to je da u medijskom prostoru imamo potpuni haos i da je jedan od glavnih krivaca za nepoštovanje zakona tzv. Regulatorno telo za elektronske medije, za koje sam potpuno sigurna da su građani Srbije u nekom trenutku mislili da zapravo ne postoji, da je nekakva reč na koju se pozivamo zbog njihovog nečinjenja. Ali nam se onda to regulatorno telo, koje nije reagovalo na govor mržnje, na crtanje mete, na najgoru moguću diskriminaciju, na satanizovanje i kriminalizovanje političkih protivnika, javilo u liku i delu i peru jedne članice Regulatornog tela, usred predizborne tišine. Tada su građani Srbije shvatili da to Regulatorno telo za elektronske medije zapravo ipak postoji.

Znate, kada nemate institucije i kada jedna vlast, odnosno SNS kontinuirano pet godina radi na urušavanju institucija, onda posao institucija i vlast preuzima jedna stranka, odnosno jedan čovek. Predsednik Srbije, kome u nekom trenutku padne na pamet da ima pravo da javnost obaveštava da nije bilo u redu što je na Javnom servisu u centralnom „Dnevniku“ bio zastupljen u prilogu kojim po njegovoj oceni nije trebalo da bude zastupljen; predsednik Srbije, koji govori da će poslati stranačku kontrolu u Javni servis zato što je nezadovoljan kako su funkcionisali regleri, da li je neko od njegovih stranačkih prvaka bio zastupljen na dobar način.

Kada nemate REM i kada REM ćuti, to je nešto što strašno... Nije neznanje predsednice Vlade gospođe Brnabić, nego brutalna zloupotreba. Nije nacionalna frekvencija nešto što ne mora da se poštuje, nacionalna frekvencija je javno dobro i potpuno je nebitno da li je korisnik nacionalne frekvencije državni vlasnik ili privatna televizija. Privatna televizija u ovom slučaju nije privatna televizija koja poštuje zakon, nego je privatna televizija koja je postala oružje u rukama jednog čoveka. A REM, koji ćuti i ne reaguje na huškanje, na crtanje meta, na najbrutalniji mogući način postaje regulator namera i interesa jednog čoveka, a ne regulator javnog interesa.

Kada se tako nešto dešava, onda je osnovna stvar da mi predložimo izmene i dopune Zakona o elektronskim medijima koje će onemogućiti prostor za zloupotrebe, koje će u članovima koje smo predložili predvideti da tako nešto ne može da se dešava, zato što kada nema demokratije, kada nema poštovanja zakona, kada nema slobode izražavanja, tada nema šanse da ovo postane demokratsko društvo.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 138 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Maja Videnović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja svih činjenica i okolnosti koje su pratile događaje koji su se desili pre i tokom polaganja zakletve predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, koji je podnela Narodnoj skupštini 20. novembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica Maja Videnović želi reč? (Da.)

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, potpredsedniče.

Da podsetim sve kolege narodne poslanike, za koje sam potpuno sigurna da će svojim glasom za stavljanje na dnevni red, za formiranje ovog anketnog odbora, pokazati spremnost da ovo ne bude zemlja u kojoj se desilo nešto što se desilo 31. maja 2017. godine... Podsetiću sve građane Srbije, koji nažalost to jako dobro znaju, da je to dan kada je predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić imao svoju drugu inauguraciju. To je dan kada je u centru Beograda, ispred Narodne skupštine Republike Srbije došlo do brutalnog napada na novinarke, novinare i foto-reportere koji su radili svoj posao, došli da izveštavaju o drugoj inauguraciji predsednika Aleksandra Vučića.

Predložila sam da se formira anketni odbor sa vrlo preciznim zadacima, kako Poslovnik i nalaže. To je anketni odbor koji bi trebalo da utvrdi nekoliko veoma važnih stvari, a to su: da li je prilikom inauguracije koja se održavala 31. maja 2017. godine ispred Narodne skupštine bilo angažovano privatno obezbeđenje; ukoliko jeste, ko je angažovao to privatno obezbeđenje; po čijem nalogu su nepoznata lica fizički napadala novinarke, novinare i foto-reportere koji su radili svoj posao u danu inauguracije predsednika Aleksandra Vučića. Takođe, zadatak ovog anketnog odbora je da utvrdi i zašto prisutni policajci u civilu i u uniformi nisu reagovali na očigledno nasilje koje se dešavalo ispred Narodne skupštine Republike Srbije, koje su ceo svet i građani Srbije imali priliku da vide. Ne zbog toga što je to „loša poruka u svet“ (poštapalica koja se često koristi), već zbog toga što Srbija ne sme da bude zemlja koja građanima Srbije plasira poruku da je apsolutno dopušteno da se fizički napadaju ljudi koji rade svoj posao, da se fizički napadaju novinarke, novinari i foto-reporteri koji rade svoj posao.

Ukoliko narodni poslanici i većina koja u ovom trenutku čini vlast ne glasaju za formiranje anketnog odbora koji će utvrditi da li je zapravo u pitanju bila privatna paravojska, da li je bila u pitanju naredba koja je izdata pripadnicima policije da, pod a), organizuju tako nešto i, pod b), ne sprečavaju evidentno nasilje koje se održavalo, narodni poslanici će pružiti potpuno jasnu poruku da je ovo zemlja u kojoj ne važe zakoni, da je ovo zemlja u kojoj važi

sila i da apsolutno legitimnu metu predstavljaju ljudi koji rade svoj posao, a to su novinarke, novinari i foto-reporteri.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala – 142 narodna poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Maja Videnović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o budžetskom sistemu, koji je podnela Narodnoj skupštini 28. decembra 2017. godine.

Da li narodna poslanica Maja Videnović želi reč? (Da.)

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Kada govorimo o izmenama Zakona o budžetskom sistemu, zapravo govorimo o nečemu što, evo, već tri godine predlažem ovde u Skupštini, a to je da se ukine tzv. privremena tzv. zabrana zapošljavanja.

Kada kažem tzv. privremena, na to potpuno jasno ukazuje činjenica da se ona već godinama, evo, šesta godina, iz godine u godinu produžava, tako da apsolutno nema reči o tome da je privremena mera, nego je u pitanju stalna mera. Opasnija od toga jeste vrlo jasna namera Srpske napredne stranke i ove vlasti da za sve građane Srbije važi zabrana zapošljavanja, jedino ne važi za članove i aktiviste SNS-a.

Kada kažem tzv. zabrana zapošljavanja, građani su svedoci činjenice da ona ne važi za svakoga, da ona ne važi za mladu naučnicu, umetnicu, koja ne može da se zaposli, koja je pošteno radila, koja je izabrala da se bavi profesijom koja je prirodno usmerena na državu. Ona ne može da radi u privatnom sektoru.

Znate, postoje zanimanja i to je nešto što, verujem, mnoge kolege ne mogu da razumeju... Neki ljudi u ovoj zemlji su pošteno studirali, neki ljudi u ovoj zemlji su pošteno stekli diplomu, neki ljudi u ovoj zemlji su uprkos svemu što se dešava odlučili da rade u ovoj zemlji i da rade u onim profesijama... To su profesije, odnosno oblasti nauke, umetnosti, kulture, pravosuđa. To su ljudi koji rade u sudstvu, to su ljudi koji rade u tužilaštvu, koji su prirodno usmereni da rade u oblastima koje se na neki način oslanjaju na državu. Ta država kaže – za vas važi, dragi građani, zabrana zapošljavanja, koja ne važi na primer za Mišu Vacića, osuđenog ekstremnog desničara, koja npr. ne važi za Tomislava Nikolića, bivšeg predsednika, kome se izmišlja nekakva kancelarija, za koju niko ovde ne ume ni da ponovi na šta se odnosi. To ne važi za stotine i hiljade stranačkih aktivista SNS-a.

Ali ta zabrana zapošljavanja, koja ostavlja kaos u sistemima, koja udara na ljudsko pravo... Znate, kada vi nemate u tužilaštvu, nekoliko puta sam o tome govorila, ljudi iz tužilaštva, ljudi iz svih ovih oblasti stalno kontaktiraju Poslaničku grupu DS, ljudi iz prosvete, iz umetnosti, iz nauke... Kada vi ostavite

nedovoljan broj upisničara ili daktilografa u tužilaštvu, posledica toga je da pravda građana trpi zato što oni ne mogu da ostvare neko svoje pravo u roku koji je primeren i normalan.

Dakle, ova tzv. privremena tzv. zabrana zapošljavanja nije privremena; to je stalna mera Srpske napredne stranke da se svakome ko nije član SNS-a onemogući da radi u oblastima koje su usmerene na državu. Postoji tzv. diskreciono pravo, nekakva komisija Vlade koja diskreciono odlučuje o tzv. izuzecima, koji se, nećete verovati, svi do jednog odnose ili na one lokalne samouprave ili na one oblasti u kojima je nadležna i zadužena Srpska napredna stranka.

U tom smislu, nakon tri godine i dovoljno argumenata, i ovaj put vas pozivam da glasanjem „za“ razgovaramo o ovoj temi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Videnović.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

PREDSEDNIK: Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Maja Videnović predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica i okolnosti koje su prethodile i dovele do odluke o izručenju turskog državljanina kurdskog porekla *Cevdet Ayaz-a* Turskoj, kao i utvrđivanja odgovornosti svih nadležnih organa u ovom slučaju.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Predložila sam formiranje anketnog odbora, kako ste upravo pročitali, zato što duboko verujem da Srbija ne sme biti zemlja u kojoj su ljudska prava manje važna od privatnih dogovora predsednika dve države, u ovom slučaju predsednika Republike Srbije i predsednika Republike Turske. Ovo mora biti zemlja u kojoj su ljudska prava neprikosnoveni. Građani su svedoci ...

Zašto je važan ovaj slučaj? Ne samo zbog dramatične sudbine turskog državljanina kurdskog porekla nego zbog poruke koju taj slučaj prenosi svim našim građanima. Taj slučaj govori da država Srbija, odnosno nadležni organi, institucije... A u predlogu za formiranje anketnog odbora, koji neću sada ponavljati i čitati, decidno je navedeno preko 14 stavki, koji su sve zakoni, međunarodni ugovori, međunarodne konvencije povređeni činjenicom da je Republika Srbija, kršeći sve njih i kršeći sopstvene zakone, dozvolila da se mimo svake procedure, mimo zakona, odnosno suprotno zakonu, a samo zbog (što je osnovana indicija) privatnog dogovora, ljudska prava stavljaju u zapećak i bivaju kursor, odnosno potkursorivanje u nečemu što ne bi smelo da bude.

Protiv svih ovih konvencija koje su taksativno navedene u predlogu za formiranje ovog anketnog odbora, sa jasnim zadatkom da se utvrdi tačno koja

institucija Republike Srbije, koji odgovorni ljudi u ovim institucijama su prekršili... I zbog čega je turski državljani kome pretili, koji je dao priznanje pod prisilom (to je utvrdio Evropski sud za ljudska prava), mimo svih procedura, mimo svih zakona, nažalost, izručen Republici Turskoj.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova.

Narodni poslanik Goran Ćirić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

GORAN ĆIRIĆ: Ja ću danas predložiti četiri zakona koja bi trebalo da doprinesu, naravno uz vaše razumevanje da o tome treba razgovarati, pravednijoj socijalnoj i pravednijoj regionalnoj raspodeli u Srbiji.

Svedoci smo da je od početka godine do danas, po pristupačnim podacima, u Srbiji na radu poginuo 31 radnik. Dobar deo njih nije imao ugovore o radu, što znači da su poslodavci isplaćivali zarade bez poreza i doprinosa. Zbog toga sam već nekoliko zasedanja unazad vama predstavljao predlog zakona o varijabilnom porezu na dobit pravnih lica, koji bi trebalo da za neodgovorne vlasnike preduzeća i nedovoljno osetljive za način na koji žive njihovi radnici uvede takva pravila da isplaćuju više prosečne zarade.

Evo šta podrazumeva ovaj predlog: dakle, stopa poreza na dobit pravnih lica je varijabilna i iznosi 10–30%, a u korelaciji je sa prosečnom neto zaradom po zaposlenom prema statističkim teritorijalnim jedinicama. Dakle, pravno lice koje je tokom prethodnog poreskog perioda isplatilo prosečnu zaradu od 80 do 150% od proseka regiona u kome obavlja delatnost zadržava poresku stopu od 15%, do sledećeg obračunskog perioda. Svi oni koji isplaćuju prosečnu zaradu od 80 do 150% od proseka u tom statističkom regionu imaju istu stopu, koja je u ovom trenutku aktuelna, ali ovaj predlog podrazumeva i stimulativnu i destimulativnu meru, koja bi neodgovorne vlasnike preduzeća koji isplaćuju zaradu ispod 80% od proseka obavezali da njihova stopa poreza na dobit iznosi 30%, a za sve one koji isplaćuju više od 150% od proseka u statističkom regionu ta stopa bi iznosila 10%.

Siguran sam da bi ova mera u jednom delu motivisala vlasnike preduzeća koji najčešće na crno isplaćuju zarade svojim radnicima iz isplaćene dobiti da povećaju njihove prosečne plate, jer će se i njima to isplatiti, jer će stopa poreza na dobit pasti. Na takav način ćemo izbeći, makar nekim delom, da nam radnici ne primaju plate sa doprinosima, sa isplaćenim porezom, bez jasne i malo duže

vizije za budućnost, jer na takav način očigledno gubimo dragocene živote u Srbiji.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Goran Ćirić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni i dopuni Zakona o porezu na dohodak građana.

Da li želite reč?

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, i ovaj zakon je predložen s ciljem pravednije socijalne raspodele i pravednije regionalne raspodele.

Mislim da je važno za sve nas da se suočimo sa podacima koji govore o prosečnoj plati u Srbiji, o prosečnoj potrošačkoj korpi i o minimalnoj potrošačkoj korpi, jer u Srbiji je prisutno siromaštvo, i to u dvostruko većoj meri od proseka zemalja EU. To pokazuju podaci i analize koji su dostupni i na sajtu Vlade, koji govore da je 7,3% stanovništva Srbije ispod granice siromaštva, a ta granica siromaštva je označena sa 11.000-11.500 prihoda po članu porodice. Za četvoročlanu porodicu sa decom ispod 14 godina ta granica siromaštva je 31.500 dinara. Kada znamo da je minimalna potrošačka korpa 37.000, a granica siromaštva 31.500, znači, 5.500 nedostaje do minimalne potrošačke korpe. U tih 31% je onih 7,5%, što znači oko 500.000 ljudi, a po svim statistikama oko 25% ljudi u Srbiji, dakle četvrtina stanovništva, u velikom je izazovu i blizu granice siromaštva. Taj procenat je još lošiji kada se govori o riziku od siromaštva i riziku od socijalne isključenosti, a to je ukupno 38,7%.

U ovom Predlogu zakona o izmeni i dopuni Zakona o porezu na dohodak građana predlažem da uključimo prihode od dividendi u prihode podložne obračunu godišnjeg poreza na dohodak građana. Dosad, ti prihodi od dividendi, dakle prihodi od kapitala... A znamo da je porez na kapital značajno manji od poreza i doprinosa koji se plaćaju na rad. Pokazujemo kao društvo kakav je odnos prema kapitalu i kakav je odnos prema uloženom radu. Želimo da tu granicu negde približimo. Ovaj predlog podrazumeva da se prihod od dividendi uključi u obračun godišnjeg poreza na dohodak građana, jer smatramo da ćemo time makar u nekom delu uspostaviti pravedniji odnos i rastuće razlike između ekstremno bogatih i ekstremno siromašnih u Srbiji smanjivati iz dana u dan.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo – 140 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ćirić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni i dopuni Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, koji je podneo Narodnoj skupštini 13. septembra 2017. godine.

Da li narodni poslanik Goran Ćirić želi reč?

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, i ovo je zakon koji ima za cilj, još jednom kažem, pravedniju socijalnu raspodelu ali i pravedniju regionalnu raspodelu.

Mislim da ove podatke o pragu siromaštva u Srbiji o kojima smo govorili treba dopuniti. Još jednom ponavljam, četvrtina stanovništva u Srbiji je na granici siromaštva, u opasnosti od siromaštva, a oko 35% je onih koji su ugroženi od siromaštva ali i socijalne isključenosti.

Ovaj predlog zakona podrazumeva rešenje da lica dostavljaju podatke, dakle informativnu poresku prijavu, dva puta u toku godine, i to 15. januara i 30. juna, a u članu 58. dodaje se stav 2. koji glasi: „Podzakonskim aktom se formira poseban organizacioni deo u Poreskoj upravi, sa posebno obučanim kadrovima, koji bi, u saradnji sa ostalim državnim organima (MUP-om, Katastrom, Narodnom bankom Srbije, Upravom carine, Centralnim registrom hartija od vrednosti, APR-om, Upravom za trezor, Upravom za sprečavanje pranja novca), vršio obradu podnetih prijava, kao proveru obveznika koji nisu podneli prijavu“.

Osnovna ideja je da izvršimo efikasnije upoređivanje imovine fizičkih lica sa njihovim prijavljenim prihodima. Jasno je da bi ovaj predlog bio u skladu sa harmonizacijom poreskih zakona sa zakonom o poreklu imovine. Mislim da svako od nas ovde čuje stalno razmišljanja, predloge i makar deklarativnu spremnost za usvajanje zakona o poreklu imovine, a ovo bi bio jedan od prvih koraka koji može da doprinese usvajanju ovog zakona i budućoj primeni ovog zakona.

Ja sam navodio te primere, i mislim da je potrebno da pošteno da krenemo od nas samih, o tome koliko poreza plaćamo, kolike smo poreze prijavili u našem radnom veku i koliko imovinu imamo na svoje ime. Prosečan narodni poslanik koji je ušao 1992. godine u ovu skupštinsku salu i bio poslanik do 2012. godine, dakle dvadeset godina, sa prosečnom platom, to se može izračunati, sigurno manjom od petsto evra, ali da računamo i sa tih petsto evra prosečne plate u tih dvadeset godina, za 240 meseci je mogao da zaradi ovde 120.000 evra, za dvadeset godina. Kada uporedite imovinu mnogih koja je prijavljena na njihovo ime i te prihode na koje su plaćali porez, jasno je da je teško opravdati tu vrstu imovine.

Mislim da je potrebno poći od predsednika države, od ministara u Vladi, od poslanika, i to jeste način i priprema za usvajanje i primenu zakona o poreklu imovine.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasao – 141 narodni poslanik.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ćirić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o finansiranju lokalne samouprave, koji je podneo Narodnoj skupštini 13. septembra 2017. godine.

Da li narodni poslanik Goran Ćirić želi reč?

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, i ovo je jedan od zakona koji su imali za cilj pre svega uspostavljanje pravednije regionalne raspodele.

Znamo da mnoge naše lokalne samouprave imaju velike izazove sa svojim budžetima i sa funkcionisanjem najosnovnijih komunalnih sistema. Ovo je jedan od načina da na najjednostavniji način prevaziđemo, makar u nekom delu, te razlike.

Podsetiću vas da jedinicama lokalne samouprave pripadaju porezi ostvareni na njihovoj teritoriji (dakle, iz poreza na zarade), a ovde je predlog da lokalnim samoupravama pripadaju i porezi van njene teritorije, i to na način koji bi bio definisan u tački 1) podtačka (6) koja bi se menjala i glasila: „(6) 74% od poreza na zarade koji se plaća prema prebivalištu zaposlenog, osim za zaposlene u javnom sektoru“, dakle ovo rešenje imamo sada, a dodatak je izmena, „uključujući opštu državu i javna preduzeća, kao i 100% udela u porezu na zarade koji plaćaju zaposleni u javnom sektoru uključujući opštu državu i javna preduzeća, jednakog i proporcionalnog udela populacije u lokalnim samoupravama u ukupnoj populaciji Republike Srbije po poslednjem popisu“.

Da pojednostavimo, cilj je, prvo, očuvati demografski potencijal na čitavoj teritoriji Republike Srbije. Nije pravedno, jer najveći deo javnih preduzeća koja pružaju usluge svim građanima Srbije imaju sedišta u najvećim centrima u Beogradu, pre svega u Novom Sadu, Nišu, Kragujevcu; na osnovu poreza na dohodak koji primaju, i u MUP-u, i u Vladi, i u Elektroprivredi Srbije i u svim državnim organima tamo gde je prihod najveći, porezi pripadaju upravo tim lokalnim samoupravama, dok ljudi iz unutrašnjosti Srbije koji finansiraju te javne sisteme nemaju nikakvih prihoda iz tog dela poreza.

To je najjednostavnije uočljiva nepravilna raspodela poreza na dohodak građana i lako bismo mogli da je otklonimo ukoliko usvojimo ovaj predlog zakona. Zato vas pozivam, kao odgovorni ljudi možete da doprinesete time svojim gradovima jer bismo tako doprineli sa nekih trista miliona evra, koliko se ubere iz ovih prihoda, iz ovih poreza. Kada bismo podelili na sedam miliona

stanovnika, to bi značilo 43 evra godišnje po glavi stanovnika u svakoj opštini. Za opštinu od 10.000 stanovnika to bi značilo 430.000 ... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ćirić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o Narodnoj banci Srbije.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Predlog zakona o izmeni Zakona o NBS je najjednostavniji. Dakle, predlog je – član 86b se briše. Pozivam vas da čujete prvo kako glasi ovaj član 86b. O tom članu smo govorili i davali isti taj amandman kada smo usvajali Zakon o NBS, pa ću vam ga pročitati. Mislim da je važno da se podsetimo svi mi, a i javnost Srbije.

Članom 86b predviđeno je da „Narodna banka Srbije, guverner, viceguverneri, direktor Uprave za nadzor i drugi zaposleni ne odgovaraju za štetu koja nastane u obavljanju poslova Narodne banke Srbije, osim ako se dokaže da nisu postupali u dobroj veri.“ Dakle, nema nikakve odgovornosti za ono što bi uradili i učinili kao štetu koja bi nastala obavljanjem poslova, sem ako se dokaže da nisu postupali u dobroj veri.

„Za štetu iz stava 1. ovog člana zaposleni iz tog stava ne mogu odgovarati ni nakon prestanka radnog odnosa u NBS, odnosno prestanka vršenja funkcije. Narodna banka Srbije snosiće troškove zastupanja lica iz stava 1. ovog člana u sudskim i upravnim postupcima pokrenutim u vezi sa poslovima iz tog stava.“

Mislim da možemo da se složimo da je ovo zaista nelogičan član, da jedino pomenuti funkcioneri Narodne banke Srbije imaju tu vrstu izuzimanja od bilo kakve odgovornosti, a mi smo svojim glasom to upravo omogućili usvajajući ovakav zakon, sa ovakvim članom. Ako smo birali te ljude i dali im neku vrstu odgovornosti i nadležnosti, valjda je logično da u svakom sistemu očekujete odgovornost tih istih ljudi za ono što donose kao odluke i za ono što su efekti njihovog rada. U takvoj instituciji, koja se brine i treba da radi na stabilnosti cena, koja se brine o javnom dugu, koja vodi monetarnu i fiskalnu politiku, mi se unapred odričemo bilo kakvog zahteva za njihovu odgovornost. Mislim da to snižava njihovu spremnost ali i njihovu opreznost i odgovornost kojom će vršiti sopstvenu funkciju.

Time ste obesmislili ove izbore, skoro smo imali izbor viceguvernera, jer zbog čega smo ih uopšte birali ako od njih ne očekujemo bilo kakvu odgovornost? Ovde smo im dali mandat a, s druge strane, u Zakonu o Narodnoj banci Srbije u članu 86b odrekli se bilo kakve njihove odgovornosti. Zbog toga je potrebno brisati ovaj član i pozivam vas da to uradimo glasanjem za ovaj predlog zakona.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Ćirić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog za razrešenje Maje Gojković sa funkcije predsednika Narodne skupštine.

Da li želite reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Ristićević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za afere povezane za bivšim predsednikom SO Indija Goranom Ješićem i nenamenskim trošenjem sredstava.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prethodni govornik je u vezi s ovom temom spomenuo siromaštvo. Malverzacije u Indiji, a i širom Srbije, u vreme vladavine Demokratske stranke dovele su nas do toga da imamo dva naroda u Srbiji: „gladance“ i „golance“, gladne i gole; da imamo dve vrste radnika: one koji su dobili otkaz i one koji će dobiti otkaz ako oni ostanu na vlasti. I on je pričao o siromaštvu.

Ja ovde imam dva ugovora. Interesantno je kako su pripadnici Demokratske stranke od pocepanih patika jurnuli prema stambenim površinama, malo većim, u Beogradu i Novom Sadu. Ja ovde imam dva stana: jedan je u Beču, stekao ga je Goran Ješić, pripadnik Demokratske stranke, 160 m². Nije ga prijavio na vreme i na sudu u Staroj Pazovi se vodi postupak zbog neprijavljivanja imovine. Naravno, sud njihove partije nije našao da tu ima korupcije i da neko sa osamsto evra može da kupi stan koji vredi preko pola miliona evra, neko ko je zauzeo pozamašnu površinu u Beču. Izvršena je agresija na Beč i zauzeta značajna površina u centru Beča.

Ovaj drugi stan, u Novom Sadu, od 130 m², kao i gospodin Ćirić, oni ne priznaju ništa ispod sto kvadrata; kao, ljubav prema sugrađanima, Nišu, Indiji, a onda trkom u Beograd, dva-tri meseca plata i tako se iz pocepanih patika, iz pocepanih farmerki sa platama od petsto, osamsto evra dođe do značajnih površina.

Ono što je mene iznenadilo jeste da prethodni govornik ništa ne kaže i ne pokuša da se izvini, recimo, zbog uvrede sa sajta Demokratske stranke koja je zbog ovih mojih reči upućena meni. Kaže – vi niste politički protivnik, vi ste bitanga. Niko da se izvini.

Niko da se izvini RTS-u. Kaže njihov predsednik, ovaj najnoviji, ovaj „privezak od predsednika“... A ja ne znam ni ko im je kada predsednik, to se često menja, ovo sada Đilas promeni dok si rekao keks. Kaže on: „RTS“, koji prenosi ovu sednicu, „vaše pravo da imate javnu kuću“. Možda je to vama tamo javna kuća, ali, da vas podsetim, niko iz SNS ni iz moje Narodne seljačke stranke se tamo nije zaposlio, nego tamo rade vaši ljudi, supruge vaših koalicionih partnera.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog poslanika Rističevića.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen.

Narodna poslanica Vesna Marjanović predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o elektronskim medijima.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Dragoljub Mićunović je predložio da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o udžbenicima.

Nije tu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Veroljub Stevanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi sa likvidacionim postupkom „Takovo osiguranja“.

Nije tu poslanik.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Dejan Nikolić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Nije tu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Dejan Nikolić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Dejan Nikolić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o trgovini.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o glavnom gradu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Skupštine.

Kolege narodni poslanici, uvaženi građani, ovo je predlog koji traje već više od godinu i po dana. Mi smo ga predložili kao poslanički klub i ja lično kao deo poslaničkog kluba Demokratske stranke iz prostog razloga što je red da Beograđani znaju na izborima za koga glasaju. To je bila naša namera i pre beogradskih izbora, dakle, da imamo izbore za koje građani znaju kada su raspisani i ko je njihov kandidat za gradonačelnika.

Imali smo situaciju pre nekoliko dana da je jedan od čelnika u Gradu Beogradu, Goran Vesić, izjavio da su Beograđani glasali za određene radove koje Grad Beograd vrši kako u centru Beograda tako i na rubnim područjima, ali manje-više u svakoj opštini u gradu Beogradu, radove sa kojima se ne slažu građani Beograda, radove koji remete život građanima Beograda. Samo jedni od tih radova dešavaju se u samom centru Beograda, u Ulici Topličin venac, a počeli su pre nekoliko dana. Jako je značajno da Beograđani znaju ko je odgovoran za radove koji su plaćeni njihovim novcem iz budžeta Grada Beograda; 60.000.000 dinara je opredeljeno za ulicu koja nije duža od pedesetak metara, za jedan parkić koji nije veći nego ovaj dom gde se održava sednica Narodne skupštine, ova sala, pardon.

S druge strane, veoma je čudno što ti radovi ne podrazumevaju ni građevinsku dozvolu, čak nemaju ni projekat, a čak nemaju ni lokacijske uslove koji su neophodni za projekat. Dakle, očigledno nenamensko trošenje sredstava, bez ikakvih dozvola, gde, naravno, inspekcija danih ne izlazi na zahtev građana da vidi o čemu je reč. Prosto je neverovatno da „Vodovod i kanalizacija“ ne može već nedelju dana da utvrdi gde je tačno kvar u raskopanoj ulici koja ima svega pedesetak metara.

Dakle, ako se na taj način pere novac, ako se na taj način izvlači novac, građani moraju da znaju ko je za to odgovoran. U pitanju je njihov novac, u pitanju je budžet Republike Srbije i budžet Grada Beograda, koji upravo pune građani, između ostalog, i iz tog dela Beograda.

Ceo Beograd se pretvara u jednu betonsku ploču, koja se besomučno finansira njihovim novcem, a građani ne znaju ko je za to kriv.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o odbrani.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Mi smo upućivali u nekoliko navrata na to koliko je loše stanje vojnika Srbije. Kada pričamo o odbrambenoj moći, ako već ministri iz Vlade Republike Srbije, pre svega ministar odbrane, daju neodgovorne izjave, kada predsednik podiže borbenu gotovost zbog marketinških razloga, kada se zvecka oružjem a štetu isključivo imaju građani Srbije koji žive na Kosovu i Metohiji, građani Srbije koji žive na jugu Srbije, ono što je veoma sramotno jeste da 2018. godine imate vojnika Vojske Srbije koji nema stan, čija primanja nisu dovoljna da prehrani svoju porodicu, imate vojnika koji apsolutno nema opremu, čizme, uniformu i sve što je potrebno za svakodnevno obavljanje dužnosti.

Kada vojnik Srbije, koji nije zadovoljan svojim imovinskim stanjem, vidi šta se dešava oko njega, da direktori imaju desetine hiljada evra platu a vode javna preduzeća u Srbiji, kada vidi koliko se novca troši na projekte koji ne postoje, nemaju nikakvu građevinsku dozvolu, nikada nisu dobili upotrebnu dozvolu, projekte koji ne postoje a troši se novac iz budžeta koji pune građani Srbije, a on sa prosečnom platom apsolutno ne može da odškoluje decu niti da im obezbedi sigurnu budućnost, kako onda možemo da govorimo o bilo kakvoj strategiji odbrane? Kako možemo da govorimo o zakonskim aktima koji se ne sprovode? Kako možemo da govorimo o tome da želimo da ovo bude sigurna zemlja i da trošimo na stotine miliona evra na vojnu opremu, na avione, a vojnik Srbije nije zadovoljan ni svojim doručkom kada je u pitanju njegov život?

To je stvar o kojoj ne vodite računa zato što isključivo vodite računa o marketinškim razlozima, o svojoj popularnosti, o demagogiji, o naslovnim stranama u vašim tabloidima. Vojnik Srbije danas predstavlja odbrambenu moć Srbije, a ona je na najnižem mogućem nivou u poslednjih šest godina zato što vojnici pre svega nisu zadovoljni načinom na koji ova vlada tretira njih i njihov život.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u bespravnom rušenju objekata u beogradskoj četvrti Savamala i utvrđivanju činjenica o odgovornosti lica koja su izvršila rušenje navedenih objekata.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Evo, prošlo je nekoliko godina od kada se dogodilo to čuveno rušenje u Savamali. Do dana današnjeg, svetski mediji su zainteresovani za ovu temu, ali nisu zainteresovani poslanici većine u ovom domu. Mi smo tražili anketni odbor da ne bi svet na nas gledao kao da smo neka luda zemlja u kojoj neko može preko noći da poruši nečije privatno vlasništvo ili nečiji javni objekat, a da, s druge strane, apsolutno niko za to ne odgovara.

Dakle, ako su „fantomi“ rušili Savamalu, onda moramo da znamo ko su ti ljudi, imenom i prezimenom, i zašto tužilaštvo ništa ne radi da ih stavi iza rešetaka. Moramo da saznamo čiji su bageri i čija je oprema, koje građevinske kompanije, bliske ovoj vlasti, koja je učestvovala i pozajmila mašine u rušenju Savamale. Moramo da znamo šta je tačno izjavio jedini svedok, koga su vezali, mučili, maltretirali tokom rušenja Savamale, koji je svega nekoliko dana nakon toga, pod veoma nerazjašnjenim okolnostima, preminuo u bolnici, na VMA. To je sramotno za građane Srbije, a pre svega za vas koji apsolutno nemate nameru da pokažete nijedan trenutak pažnje u odnosu na nečiji izgubljeni život, na nečije nezakonito ponašanje, na razbojništvo koje se dogodilo u Savamali. Fantomke, koje su ostale simbol jedne beogradske vlasti koju vodi SNS, zauvek će ostati simbol Srpske napredne stranke, pre svega, koja ima većinu u Beogradu i većinu u ovom parlamentu.

Ukoliko bilo ko od vas ima hrabrosti, ima kičmu da ustane i zaštiti ustavni poredak u ovoj zemlji, zakon u ovoj zemlji, onda neka glasa za ovaj predlog. Ako niste kukavice, pritisnite mimo zvonceta dugme i recite da stojite iza toga da je to kriminal, da je to mafijaški poduhvat i da se toga stidite. U suprotnom, vaša imena i prezimena, svih vas koji gledate u telefone jer nemate hrabrosti da pogledate u lice ovome koji vam priča, imena svih vas će zauvek biti zabeležena kao jedne većine koja je učestvovala u tom razbojničkom poduhvatu. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog i molim poslanika da ne vređa prilikom obrazlaganja svog predloga.

Zaključujem glasanje: za –10, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Balša Božović je predložio da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Krivičnog zakonika.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Ovaj predlog zakona, to želim da naglasim, koji je predložio bivši ministar odbrane Dragan Šutanovac, govori o tome da se registrovanim nasilnicima u porodici oduzme njihovo legalno stečeno naoružanje. Mi smo predložili zajedno ovaj predlog zakona; pre svega, Dragan Šutanovac, ali s

obzirom na to da nije narodni poslanik, predlog obrazlažem ja u ime poslaničkog kluba.

Dakle, onome ko je registrovani nasilnik u porodici, koga policija zavede kao nasilnika, po ovom zakonu treba po sili zakona da se oduzme oružje ukoliko ga ima, legalno stečeno oružje za koje nasilnik ima dozvolu.

Predlog zakona smo uputili zato što policija registruje nasilnika, ne oduzme mu oružje, on se vrati u svoju kuću i ubije ženu, ubije decu, izvrši krivično delo. Posle je svima apsolutno nebitno zašto nismo na vreme reagovali, zbog čega nismo mogli da spasemo jedan život tako što ćemo ovaj zakon staviti na dnevni red.

Mi smo se odrekli toga da o ovom predlogu zakona, ukoliko ga usvojite i stavite na dnevni red, diskutujemo. Mi smo želeli da ovaj predlog, predsednice Skupštine, predložimo vama i, ako ga usvojite, da to bude zajednički predlog, koji ćemo usvojiti svi zajedno. Mogli smo da spasemo na desetine i desetine života da smo na vreme doneli ovaj zakon. Ni sada nije kasno i nikada nije kasno, dok god možemo da spasemo makar jedan život. Od dana kada smo predložili ovaj zakon do danas preko četrdeset života je izgubljeno zato što policija nije imala na osnovu čega da oduzme legalno stečeno oružje registrovanih nasilnika u porodici. Da je imala na osnovu čega da oduzme oružje, spasli bismo na desetine života.

Ja vas molim da spasemo svaki život, koji će izgubiti nečija supruga, nekog nasilnika. To je veoma lako ukoliko donesemo ovaj predlog zakona, usvojimo ga, stavimo na dnevni red danas. U suprotnom, bićete odgovorni za svaki naredni slučaj u kojem nečija supruga izgubi život i neka žena pogine zato što ovaj zakon nije usvojen ili stavljen na dnevni red. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o potvrđivanju Sporazuma o saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Imali smo pre nekoliko dana situaciju u kojoj je jedan od ministara Vlade Republike Srbije rekao da želi da Ujedinjeni Arapski Emirati budu strateški partner, specijalni strateški partner Srbije. Pretpostavljam da nije znao koliko su Ujedinjeni Arapski Emirati specijalni partner Srbije s obzirom na to da imaju status povlašćene države, odnosno povlašćene nacije.

Dakle, nije normalno da Srbija i Ujedinjeni Arapski Emirati imaju sporazum koji će na kraju dozvoliti da poljoprivredna zemlja u Vojvodini bude,

po specijalnim zakonima i pod specijalnim uslovima, predata u ruke tzv. arapskih investitora, koji tu zemlju niti obrađuju niti imaju odnos prema njoj, a koja je na neki način oduzeta paorima i ostalim seljacima koji su dosad vršili obradu te zemlje i živeli od nje.

Nije normalno da postoji taj specijalni odnos i taj poseban ugovor između Srbije i UAE zato što se desilo da smo pod specijalnim uslovima predali celokupno zemljište centra Beograda, jednog dobrog dela centra Beograda, arapskom investitoru Alabaru i firmi „Igl hils“, koja je imala osnivački kapital od sto dinara! Zemljište vrednosti milijardu evra predali smo bez ijednog dinara nadoknade.

Dali smo im javno finansiranje, koje plaćaju građani Srbije; svaka nerođena beba u Srbiji je već dužna zato što je predviđeno da se milijarde i milijarde potroše kako bi se tom „specijalnom“ arapskom prijatelju obezbedili uslovi da on tamo ima svoje kupole, svoje stanove, svoje poslovne prostore. Na kraju smo i predali objekte javne namene: Hotel „Bristol“, Železničku stanicu i mnoge druge objekte.

Pitam vas – šta Srbija i građani Srbije imaju od toga? Šta svako dete koje se u Srbiji rodi ima od toga? Nema apsolutno ništa. Imaju samo dugove i troškove. Svaka novorođena beba u Srbiji je preko 2.500 evra dužna da isplati arapskom investitoru zato što ste vi smislili da neko mora da dobije specijalni status samo zato što je prijatelj predsednika Republike Srbije. To jednostavno nije normalno i mi se ovim predlogom zalažemo za to da se raskine taj specijalni odnos i da se građani Srbije oslobode dužničkog ropstva.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da predlog nije prihvaćen.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o radu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Ovaj predlog popularno je nazvan – zakon o zapošljavanju mladih. To je predlog zakona koji je u Skupštini već dve godine, predlog zakona koji na neki način svakom mladom čoveku, bez obzira na to odakle dolazi, bez obzira na to da li su mu roditelji funkcioneri u ovoj zemlji ili ne, da li su mu roditelji stranački orijentisani ili ne, da li imaju vezu ili ne, daje i omogućava jednaku šansu i priliku da dođe do posla. Nije normalno da deca funkcionera u ovoj zemlji imaju prednost pri zapošljavanju, a da deca ostalih građana Srbije nemaju istu tu mogućnost. Dakle, ovo je predlog zakona koji omogućava svakome jednaku šansu da dođe do posla.

Ako znamo da se godišnje preko 85.000 građana odseli iz ove zemlje, onda zamislite samo koliko je mladih ljudi koji su u najboljim godinama, koji

imaju životnu energiju, imaju znanje, koje će upotrebiti neka druga zemlja, druga država, neki drugi deo sveta, a da to nije Srbija.

Veoma je važno to što se dešava da bez obzira na nacionalnu pripadnost građani masovno odlaze iz Srbije. Tako i Mađari, Albanci i svi drugi u ovoj zemlji, isto kao i građani srpske nacionalnosti, odlaze trbuhom za kruhom. To su pre svega mladi ljudi, mladi ljudi koji nešto znaju, koji su moderni, sposobni za život, koji jedva čekaju da svoju energiju ulože u nešto vredno kako bi ova zemlja postala modernija i bolja nego što jeste. Vi očigledno nemate sluha za njih, zato oni iz godine u godinu u sve većoj meri odlaze odavde, a vi jednostavno nećete da im dozvolite ni jednake mogućnosti.

Imali smo uštedu od penzija za ove četiri godine; vi ste rekli da se zaposlilo nekoliko desetina hiljada ljudi. Pitam vas – da li su se zapošljavali unuci i unuke tih penzionera, ili su se samo zapošljavali unuci i unuke, sinovi i ćerke funkcionera SNS? To je nešto što ova država nikada neće moći da vam oprosti, mlade ljude koje na ovaj način terate iz Srbije, iz ove zemlje, zato što vam nisu po volji i zato što nemate poverenja u njih. Njih ne možete da slažete, njih ne možete da prevarite, oni jesu budućnost Srbije i mi ćemo ovaj zakon, kao prvi, usvojiti u nekom narednom sazivu u Parlamentu, kada budemo većina.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ovo je drugi deo zakona o zapošljavanju mladih. On u praksi funkcioniše u Holandiji, koja ima sličan način kako da podstakne zapošljavanje najmlađih. Dakle, progresivna stopa doprinosa je predviđena za one najmlađe, od 15 godina sve do završetka studija, odnosno 29 i 30 godina. Dakle, što ste mlađi, to ste jeftiniji za kompaniju gde konkurišete za posao.

S druge strane, ovaj zakon predlaže i na neki način obavezuje mlade ljude da što pre završe svoje obrazovanje, da ne odugovlače sa studijama, da ne odugovlače sa praksom, da ne odugovlače sa srednjoškolskim obrazovanjem. Na ovaj način stavljam u „brzi voz“ one koji su vredni i nagrađujemo to što su redovni studenti, to što su najbolji učenici. Na ovaj način ih stimulišemo da što pre završe svoje obrazovanje i steknu diplomu da bi mogli sutradan da budu konkurentniji na tržištu radne snage.

Ovaj zakon važi do 30. godine, od 30. godine je stopa za obavezno socijalno osiguranje kao i za sve ostale. To je pozitivna diskriminacija kada su u pitanju mladi ljudi, zato što su mladi ljudi budućnost – ako oni odu iz Srbije,

Srbija će postati zemlja starih ljudi. Dakle, ovaj zakon je smišljen da bi mladi ljudi ostali u zemlji i da bi ih Srbija zadržala.

Ono što je takođe važno jeste da onaj ko zaposli mladog čoveka s jedne strane ima jednu vrstu olakšice, i državi, na neki način, kada uplaćuje doprinose za obavezno socijalno osiguranje, taj radnik jeste jeftiniji. S druge strane, predviđa se u ovom predlogu zakona da svakom mladom čoveku koji ima želju da uči i radi, da pored obrazovanja stekne i neku praksu, država za to obezbedi džeparac na taj način što će mu obezbediti troškove prevoza i toplog obroka. To je nešto što bi nekog mladog čoveka zaista stimulisalo, da nema troškove ukoliko pored studiranja ili srednjoškolskog obrazovanja želi da ide na neku praksu.

Mi mislimo da je ovo zakon koji se dokazao u praksi u Holandiji. On košta pedeset miliona evra. Mislim da je pedeset miliona evra da bismo zadržali mlade u Srbiji veoma malo s obzirom na to koji novac je ova država i ova vlast spremna da troši, pre svega na pogubne projekte o kojima smo imali prilike da slušamo.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen. predlog

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o utvrđivanju javnog interesa i posebnim postupcima eksproprijacije i izdavanja građevinske dozvole radi realizacije projekta „Beograd na vodi“.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Mi smo protiv „Beograda na vodi“ zato što smatramo da je to ruženje Beograda i diskontinuitet sa istorijom Beograda, sa njegovim vizuelnim identitetom, sa njegovom kulturom, sa njegovom istorijom.

Zašto smo protiv „Beograda na vodi“? Zato što je prljav, zato što je sumnjiv, zato što je koruptivan, zato što mu nije tu mesto, zato što menja simbole ovog grada, zato što arhitektonski ne pripada području Savskog amfiteatra, zato što obezbeđuje zaradu stranom investitoru koji je vaš prijatelj, a ne obezbeđuje bilo kakvu pogodnost građanima Beograda.

Mi smo protiv tog projekta zato što svako rođeno dete u Srbiji treba da plati preko dve hiljade evra, po ugovoru o izgradnji „Beograda na vodi“, da se iz budžeta izdvoje sredstva za investitora koji je osnovao firmu u Srbiji, „Igl hils“, sa kapitalom od sto dinara. Sa sto dinara ne možete da kupite kafu u Srbiji! E, toliko je bilo potrebno da se uloži da bi neko od Srbije i Grada Beograda dobio milijarde evra na raspolaganje. Sto dinara, firma „Igl hils“ sa osnivačkim kapitalom... A, s druge strane, poklonjeno je zemljište u vrednosti od milijardu evra. Privatni investitor ima sto dinara troškova, a Srbija mu poklanja Železničku stanicu, Hotel „Bristol“ i daje mu mogućnost da izgradi 1.700.000

kvadrata! Toga zaista nema nigde. To je toliko smešno da apsolutno ne вреди čak ni trošiti reči na to.

To što se svako od vas pravi Toša pa ne želi da pogleda istini u oči ne znači da jednog dana neko neće odgovarati za ovaj prljavi posao. To pranje para koje se dešava na „Beogradu na vodi“, koji ste otvorili, podelili ključeve, a niko i dalje ne živi tamo, to je posebna smejurija. O tome piše ne ceo region, nego se cela Evropa bavi time. Istraživačko novinarstvo, koje je na niskom stupnju razvoja u Srbiji, može da se ugleda na istraživačko novinarstvo Evropske unije, koje o ovom projektu piše sa takvim podsmehom i cinizmom da ćete, dragi prijatelji, ostati upamćeni kao ljudi koji su glasali za taj projekat.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o Vojsci Srbije.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ovo je još jedan zakon koji govori o regulativi koja nije usklađena kada je u pitanju Vojska Republike Srbije. Mi smo se zalagali za to da kuću gradimo od temelja, ne od krova, da reformišemo obroke vojnika, da reformišemo njihov svakodnevni život, da im obezbedimo mesto gde će da stanuju, da im obezbedimo uslove za normalno funkcionisanje njihove porodice, da im obezbedimo osnovnu opremu, čizme i uniformu, kako letnju tako i zimsku, a tek nakon toga da uđemo u, što se kaže, nabavku teškog naoružanja.

Mi smo krenuli otpozadi: kupili smo neke avione, za koje ministar tvrdi da su generacija „četiri plus“, koji nikad nisu postojali u Srbiji. S druge strane, platili smo ih toliko da su isti ti avioni bili duplo jeftiniji u Ukrajini, koja prodaje iste te „migove“, sa istom mogućnošću da dobiju opremu i budu generacija „četiri plus“. Zbog čega je Srbija bacila tolike pare na neke „kante“ koje je posle morala ponovo da renovira, reparira i popravlja, to nikome nije bilo jasno. Kupili smo avione, kao jedina zemlja u regionu, koji nisu bili u voznom stanju, u stanju letenja. To je, mislim, jedinstveni primer u istoriji strategije odbrane jedne zemlje – da je kupila avione koji nisu došli tako što su sleteli na aerodrom, nego su došli drumskim saobraćajem, tako što su prevoženi u delovima. E to je ono što je sramota kada pričamo o stanju u Vojsci Srbije i to je ono što je sramota kada pričamo o tome na koji način se danas Vojska Srbije suočava s problemima, i sa kakvim.

Vaše je, naravno, kao i sve što ste uradili u prethodnih šest godina, da raspodeljujete sredstva na način na koji vi mislite da treba, ali mi ćemo uvek upućivati da to nije u skladu s javnim interesom i da to nije u skladu sa lečenjem dece u inostranstvu. To nije u skladu s interesima porodica koje svoju decu

nemaju kako da izleće, nemaju novca, a država u taj fond ne uplaćuje dovoljno sredstava. Ali, s druge strane, kupuju se avioni koji ne mogu da lete, pa posle još toliko novca treba da damo za te avione da bi uspeali da polete.

Kako da vam kažem, to je zamena teza, to je demagogija u kojoj mi ne učestvujemo, ali, u svakom slučaju, opet kažemo, svaki od ugovora će biti prečešljan prvog dana kada budete pali s vlasti i neko će morati da odgovara za to.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Nije prihvaćen predlog.

Poslanik Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti u vezi sumnjivih transakcija Srpske napredne stranke (SNS), kao i zbog sumnje na pranje novca tokom parlamentarnih izbora 2014. godine i predsedničkih izbora 2017. godine.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Predložili smo formiranje anketnog odbora da bismo znali kako se finansirate, da znamo gde se to sretnu dvojica u kafani pa šapuću jedan drugom na uvo „evo, uplatiću po osamsto evra“, da vidimo ko su ti ljudi i odakle im novac, ko im je dao keš da uplate, s obzirom na to da, po zakonu, jedini mogući način finansiranja jeste upravo taj.

Međutim, vi krijete ono što Agencija za borbu protiv korupcije smatra da nije u skladu sa zakonom. Vi krijete spiskove ljudi, pod broj jedan, koji su uplaćivali po četrdeset, pedeset, sto hiljada dinara, a s druge strane, ne govorite odakle taj keš koji ste dali tim ljudima, hiljadama njih, da uplate na račun Srpske napredne stranke.

Dakle, bavite se politikom kao stranka u Srbiji, Srpska napredna, koja krije svoje izvore finansiranja, koja krije način na koji nabavlja novac koji se posle uplaćuje na račun Srpske napredne stranke. To kaže i vaš predsednik, to ne kažem ja. Dakle, ja sam predložio anketni odbor da bih pomogao Aleksandru Vučiću da pronađe način na koji vi koruptivno skupljate novac za vašu kampanju. Jer prosto je neverovatno kako se npr. tužilaštvo nije setilo da proveriti ili pita nekog – odakle tebi, šefe, kao nekome ko prima socijalnu pomoć, 50.000 dinara da uplatiš Srpskoj naprednoj stranci pred izbore, šta si to prodao, koji je to novac uplaćen i odakle, kakvo je njegovo poreklo itd.? To vas apsolutno ne zanima, ali to je nešto što bi trebalo da zanima svaku državu kojoj je stalo do vladavine prava.

Ja mislim, ako je predsedniku Republike Srbije stalo do vladavine prava i do poštovanja zakona, on prvo treba da reši korupciju unutar Srpske napredne stranke. Kako je moguće da su svi iznosi isti? Nekoliko hiljada, desetina hiljada

iznosa po 50.000 dinara. Onako su se građani dogovorili da svi uplate isti iznos? Dakle, potpuno je smešno govoriti o finansiranju Srpske napredne stranke zato što je očigledno u pitanju „crni novac“, koji vi ne znate kako da objasnite.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o kupovini više od 700 novih putničkih vozila marke „škoda“ Ministarstva unutrašnjih poslova.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ovo je kratko pitanje. Vlada Republike Srbije odlučila je da kupi sedamsto automobila marke „škoda“, koje će koristiti Ministarstvo unutrašnjih poslova, neposrednom pogodbom, dakle bez tendera, pod broj jedan.

Pod broj dva, ne znam da li sećate ali mi imamo u Srbiji fabriku „fijata 500L“, koja je bila i jeste i dalje u krizi. Bilo je govora da li će produžiti ugovor, da li neće produžiti ugovor, da li će zatvoriti pogone, da li neće zatvoriti pogone. Pored fabrike „Fijat“ u Kragujevcu i vozila 500L, Ministarstvo unutrašnjih poslova kupuje sedamsto vozila marke „škoda“ od firme koja uvozi „škode“ iz neke druge zemlje u Srbiju. Da li vi smatrate da je to normalno? Da li smatrate da je to u redu? Znam da vam je smešno, a, verujte mi na reč, i meni je smešno.

Dakle, taj automobil „fijat 500L“ koriste policije i policijske uprave mnogih gradova po Evropi, prevashodno u Italiji. Kako je njima automobil „fijat 500L“ dobar, kako to da je jeftiniji od „škode“, a vi ste se ipak odlučili za „škodu“, i to neposrednom pogodbom Vlade, bez tendera, bez javnih nabavki? Platili ste novcem građana nešto što je tajna. Koliko je automobila možda neko dobio tom neposrednom pogodbom, šta je nekome učinjeno prilikom te neposredne pogodbe?

Smešno je, gospodine Arsiću, znam da je smešno. I meni je smešno, verujte mi na reč. Pored fabrike automobila u Srbiji, vi kupujete sedamsto automobila marke „škoda“. Patriotski, nema šta. Od vas se i nije očekivalo drugačije.

Dakle, ovde je u pitanju predlog za formiranje anketnog odbora kako bismo eventualno došli do istine, ili možda nekom narednom prilikom skrenuli pažnju nekom od vaših ministara da ne kupuje baš automobile neposrednom pogodbom, mimo tendera, marke koja se ne proizvodi u Srbiji. Pošto ste vi veliki nacionalisti, velike patriote, očekivao sam da ćete kupiti „fijat“, ali to očigledno nije slučaj s vama.

Smešno, gospodine Arsiću, jeste, jeste.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi preskupe rekonstrukcije Trga Slavija i izgradnje muzičke fontane.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Tako je, to je za Beograđane važna tema, predsednice. Zato smo i predložili anketni odbor, da vidimo kako je moguće da na jednom sajtu koji se zove, ne znam, „Ali-baba“ ista ta fontana, ili slična, košta nekih deset ili petnaest puta jeftinije nego ova koju ste izgradili na Trgu Slavija; zbog čega se raspada ceo trg oko te fontane, koji je skoro završen; koja firma je dobila posao i zbog čega se nije vršio nadzor.

Kako je moguće da imamo muzičkog urednika fontane na Slaviji? Pričalo se da je to, čini mi se, Leontina, ne znam tačno kako se preziva estradna umetnica, koja za neku svotu, 100.000-150.000 dinara, uređuje, ona ili neko ko je na čelu te komisije za muzičko uređivanje te fontane. Dakle, prima toliku svotu novca, a tamo se puštaju, kako da vam kažem, neke pesme ili neka muzika koja apsolutno nije u skladu ni sa čim.

Znate koliko puteva u Srbiji treba da se popravi, koliko ulica treba da se asfaltira, mnogi u Beogradu, mnogi u Srbiji nemaju asfalt, a vi dva miliona evra dajete na jednu fontanu. Dakle, mnoge ulice u širem rejonu Beograda nemaju ni prvi a kamoli drugi asfalt, ni prvi asfalt nemaju, a dva miliona evra je potrošeno za fontanu kojoj ne može da se priđe i za rekonstrukciju Trga Slavija, koji je trebalo da ima neke podzemne prolaze da bi bio bezbedniji za pešake i za saobraćaj. Vi ste od svega toga odustali, i od podzemnih prolaza i od bezbednosti za pešake i od bržeg protoka saobraćaja, a za taj novac ste izgradili samo fontanu, pa smo mi želeli da pitamo – ko se ugradio na toj fontani i koliko?

Anketni odbor da se organizuje, pa onda da dobacujete na tom anketnom odboru, a ne ovako da se pravite hrabri jer nemate hrabrosti da izađete anketnom odboru na crtu. Vaš kukavičluk i korupcija koju štitite i branite su očigledni i iz tog razloga znam da nećete glasati za ovaj anketni odbor, ali građani Beograda imaju pravo da znaju na šta se troše njihove pare. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o načinu na koji je ministar odbrane u Vladi Srbije, gospodin

Aleksandar Vulin, stekao stan u Beogradu od 107 m² u vrednosti od 244.620 evra.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Pre nekoliko dana sretnem čoveka na ulici i on me pita – a zašto zaboravljamo stvari i afere koje su se dešavale u ovih šest godina? Ovi predlozi anketnih odbora su dokaz da nismo zaboravili nijednu stvar. Ovo je čuvena afera „Tetka“, a pitanje je da li postoji negde u Kanadi ta tetka, koja se tridesetak puta vozila avionom od Kanade do Srbije i u kešu pozajmljivala novac ministru odbrane Aleksandru Vulinu, koji je tako tim novcem kupio stan od, čini mi se, 107 kvadratnih metara.

Postoje profesori, postoje priznati stručnjaci, koji u Srbiji rade dvadeset ili trideset godina a nemaju stan i ne mogu da ga steknu preko noći; postoje vrhunske arhitektae, umetnici, oni koji su osvajali međunarodna priznanja i nagrade, a nemaju svoje stanove, ali ministar Vulin preko noći zaradi stan tako što mu nečija tetka pozajmi novac.

Dakle, ovo je dokaz da nismo zaboravili nijednu stvar, nijednu aferu koju ste napravili, nijednu krađu koja je više nego očigledna, nijednu korupciju koja je više nego očigledna. Ovo je samo spisak stvari i ovi anketni odbori služe kao podsetnik vama, da znate, kada uveče legnete da spavate, da spisak postoji i da svako od vas ko je napravio bilo koju koruptivnu aferu ili bilo koji novac skembao... Nije pretnja, verujte mi, nego obećanje, ovo je obećanje da će svaka stvar biti razrešena do kraja: od „Beograda na vodi“, Savamale, od raznih tetaka, raznih strina i šurnjaja, do razne imovine koju su stekli funkcioneri u poslednjih šest godina, a tužilaštvo jednostavno ćuti i policija okreće glavu kao da se to ne dešava. Ovo su spiskovi funkcionera i ministara Vlade Republike Srbije, koji će kad-tad doći na dnevni red. Ja znam da vam je sad smešno, ali ko se poslednji smeje, najslade se smeje. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi sa projektom investicionog ulaganja u poljoprivredu između Republike Srbije i Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja

činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa gradske vlasti u Beogradu u vezi sa potpisivanjem ugovora o izgradnji spalionice na deponiji u Vinči.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dakle, kada je u pitanju deponija u Vinči, desilo se to da će, nesrazmerno ulaganju, privatni investitor zarađivati mnogo više nego što je to neko mogao da pretpostavi, a građani Beograda će imati veću cenu usluge odvoženja smeća, koje je inače u Beogradu katastrofalno, i odlaganja otpada, i to će plaćati iz svog džepa. Postoji ugovorena zarada za privatnog investitora. To znači da privatni investitor ne može da propadne, jer ako zaradi u jednoj godini manje nego što je predviđeno ugovorom, onda mu to nadoknađuje budžet Grada Beograda.

Zašto su gradske vlasti potpisale ovakav ugovor? To je, verujem, pitanje za anketni odbor i za ovaj parlament. Ogromna ulaganja koja Grad finansira imaju za rezultat to da će privatni investitor zarađivati, a ne Grad Beograd. Na neki način, iz budžeta Grada Beograda olakšavaju se poslovi privatnom investitoru kada je u pitanju spalionica u Vinči. Sve ovo znači da će se povećati cena i računi građana za stavku odvoženja smeća, i to će vrlo brzo pogoditi građane Beograda.

Ovo je samo jedan primer koji nećemo zaboraviti i koji će kad-tad dočekati svetlost dana. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da predlog nije prihvaćen.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica u vezi sa trgovinom ljudskim organima sa teritorije Kosova i Metohije, tzv. žuta kuća.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ovo je veoma ozbiljno pitanje za državu Srbiju i za svaku vlast. Ovo je ozbiljno pitanje i za vladajuću većinu i za opoziciju – da li ćemo preći i da li prelazite preko ovoga, preko zločina koji je počinio, za koji je zapravo okrivljen Ramuš Haradinaj, kao predsednik kosovske vlade, za zločine koje je počinio nad nedužnim stanovništvom, najvećim brojem srpske nacionalnosti? U pitanju su, takođe, i Romi i Goranci.

Da li ćemo dozvoliti da Tužilaštvo za ratne zločine Republike Srbije ima sve nepobitne dokaze, a da još uvek nije kontaktirano s haškom kancelarijom i nisu predati svi podaci koje je sakupilo Tužilaštvo za ratne zločine? Zašto Vlada Republike Srbije o tome ćuti? Zašto Vlada Republike Srbije ćuti na sumnju da je u ratnim zločinima učestvovao i Hašim Tači? Zašto Vlada Republike Srbije trpi i ne štiti one čije smo slike imali prilike da vidimo ispred Skupštine

Republike Srbije, koji se vode kao nestali, koji nikada nisu pronađeni, čiji su organi izvađeni, koji su na mučki i brutalan način ubijeni?

Trgovalo se organima građana Republike Srbije tokom 1999. godine i rata na Kosovu. Kidnapovani su, mučeni, brutalno ubijani i na kraju su im oduzimani organi, kojima se trgovalo na crnom tržištu organa u svetu. Komisija Dika Martija, koja je utvrdila da postoje nepobitni dokazi, pokrenula je istragu, ali ubrzo je zataškana. Ali zašto ćuti Republika Srbija? Zašto ćuti Vlada Republike Srbije? Zašto SNS ćuti kada su u pitanju građani Srbije kojima su oduzimani organi? Zašto?!

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, isključila sam vam mikrofon zato što vičete. Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da ovaj predlog nije prihvaćen.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica oko privatizacije kruševačke fabrike IMK „14. oktobar“.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da predlog nije prihvaćen.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su dovele do ljudskih žrtava i materijalne i nematerijalne štete u poplavama na teritoriji Srbije 2014. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica oko privatizacije PKB-a.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su dovele do paljenja ambasada Sjedinjenih Američkih Država i Savezne Republike Nemačke, koje su napadnute 21. februara 2008. godine tokom protesta „Kosovo je Srbija“, kao i odgovornosti kako bivših tako i sadašnjih nosilaca najviših državnih funkcija.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zanima nas zbog čega tužilaštvo nije pokrenulo sveobuhvatnu istragu i pozvalo one političare koji su imali direktnu odgovornost za paljenje ambasada tokom protesta „Kosovo je Srbija“ u Beogradu, koji su huškali razne ekstremne grupe, ekstremno nacionalističke, imali nacrtane mete, imali objekte koji su bili predviđeni za paljenje i rušenje, a policija, koja je odradila svoj posao i predistražni postupak do kraja, nikada nije bila podržana od strane tužilaštva, koje je imalo apsolutno sve podatke, sve dokaze a nikada nije procesuiralo one govornike na mitinzima koji su huškali na najgore zločine, one najekstremnije, koji su bili dobro organizovani i pripremljeni danima pre toga.

Ne radi se samo o nečijoj imovini, u pitanju su dve strane zemlje, ne tako male i ne tako nemoćne, kao što su Amerika i Nemačka, koje su ključne za budućnost Srbije, koje su ključne kada je u pitanju partnerstvo sa Srbijom. S druge strane, Srbija nije uradila ništa da zaštiti njihovu imovinu i da sve ono što se dogodilo procesuirala do kraja. Mislim da je ovo važno zbog civilizacijskog lica Srbije pred svetom. Vlada Republike Srbije je dužna da s ovim završi jednom zauvek, da vidimo ko je, na koji način i pod kojim okolnostima uticao na paljenje, kada je izgubljen jedan život, polomljen ceo Beograd i napravljena ogromna materijalna šteta.

Ako vas samo podsetim i na jedan vid progona koji su doživeli čak i građani romske nacionalnosti te večeri, pa čak i neki mediji, čak i neki novinari, stvara se utisak da Srbiju apsolutno nije briga da li će imati čisto, evropsko lice ili će zauvek ćutati o ovakvim stvarima koje su ružile njeno lice pred celim svetom. Ovo je veoma važna stvar, u pitanju je dignitet našeg naroda. Iz tog razloga smatram da je ovaj anketni odbor više nego potreban.

PREDSEDNİK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi sa izgradnjom fabrike kineske kompanije „Mei Ta“ u Bariču.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Investicije SNS u poslednjih šest godina prete da od Srbije naprave kinesku menzu. Dakle, sto hiljada evra su bili troškovi za jedno radno mesto radnika na traci, koji prima platu 200-250 evra. Sa tom platom ne može da preživi apsolutno niko danas u Srbiji, ni sam čovek i radnik kao takav, a kamoli i njegova porodica. S obzirom na ono što je obezbedila Opština Obrenovac, s obzirom na ono što je obezbedio Grad Beograd i ulaganja Republike Srbije, preko sto hiljada evra smo platili jedno robovsko radno mesto.

Kada sam govorio da su kineski investitori izabrali Srbiju zato što su radnici u Srbiji postali jeftiniji nego oni u Kini i kada sam ta radna mesta proglašavao robovskim a investitore iz Kine robovlasnicima, vi ste se izvinjavali ambasadoru Kine i govorili kako to vi ne mislite, kako je to rekao jedan opozicioni narodni poslanik.

Ja sam to rekao. To sam rekao sada, rekao sam to i tada. Ja stojim iza tih reči zato što smatram da se na ovaj način pravi robovska radna snaga u Srbiji, da je Srbija zemlja koja ima dobre radnike, koji ne zaslužuju da rade na traci deset sati u pelenama i da ne mogu da odu ni u toalet, koji se maltretiraju, drže u strojevima, a koji u toplim obrocima, baš u ovoj fabrici „Mei Ta“, imaju hranu u kojoj su crvi, bajatu hranu koju jedu crvi.

Dakle, to je slika i prilika radničkih prava u Srbiji danas. Iz tog razloga ova sramota, koju vi proglašavate razvojem, preti da od Srbije zaista napravi kinesku menzu. To je ono što je veliki problem za budućnost ove zemlje.

Mi se ne slažemo s ovim konceptom razvoja. Mi smo rekli da je u pitanju obrazovanje, vladavina prava, poštovanje Ustava i zakona, da su to preduslovi za stvaranje povoljnog ekonomskog ambijenta, da najbolje zadržimo u zemlji kako bi prosečna plata bila osamsto evra, a ne da se hvalite radnim mestima gde je plata dvesta evra. To je suštinski koncept, koji je potpuno drugačiji u odnosu na vas. Vi ste izabrali da tlačite ljude u Srbiji. Mi biramo dobro obrazovanje za najmlađe i da najmlađi i najbolji ostanu u zemlji kako bi svoju energiju i svoje znanje upotreбили u ovoj, a ne u nekoj drugoj zemlji. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 10, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi sa potpisivanjem ugovora za projekat „Beograd na vodi“.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Što se tiče ugovora o „Beogradu na vodi“ koji je potpisan od strane Vlade Republike Srbije, ovlašćenje za to je dobila tada ministarka Mihajlović, ovlašćenje od predsednika Vlade Republike Srbije Aleksandra Vučića, kome je naglo pozlilo pa nije uspeo da dođe na potpisivanje tog ugovora već je ovlastio gospođu Mihajlović. Tada sam tvrdio da je Aleksandar Vučić, kao dobar pravnik, shvatio o čemu se radi kada je u pitanju ugovor o „Beogradu na vodi“, te ga sa namerom nije potpisao on nego je poslao gospođu Mihajlović da ga potpiše, jer je vrlo brzo nakon toga ministarka Mihajlović od mene lično dobila tužbu, koja je završila u Tužilaštvu za organizovani kriminal a koja se ticala evidentnog zločina korupcije koji stoji u tom ugovoru.

Stvar je u sledećem: kompanija koja je imala osnivački kapital od sto dinara, koja nije uložila ni jedan jedini evro, ima 68% zajedničkog udela u „Beogradu na vodi“, a Srbija, odnosno Vlada Srbije, sa milijardama evra, koje će tek da plaćaju građani iz svog novčanika, ima svega 32% udela u zajedničkom preduzeću „Beograd na vodi“. To je ne samo nesrazmera nego govori o razmeri korupcije i lošeg posla koji je zaključila Vlada Republike Srbije.

Javno pravobranilaštvo je moralo da reaguje kada je u pitanju ovaj ugovor. Ovaj ugovor mora da se proglasi ništavnim jer nije u skladu sa zakonima Republike Srbije i Ustavom Republike Srbije. Iz tog razloga je vaš poslovni partner predvideo arbitražu u Beču koja je zadužena za raskidanje ovog ugovora, te je na neki način ovaj ugovor veoma teško raskinuti. Kada bi država Srbija raskinula ovako štetan ugovor po sebe, morala bi da isplati sigurno nekoliko milijardi evra Alabaru, koji je lični prijatelj vašeg predsednika stranke. Dakle, ovaj ugovor ćemo poništiti prvog dana dolaska na vlast, to obećavam.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 11, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Ristićević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za afere povezane sa bivšim ministrom odbrane Draganom Šutanovcem i nenamenskim trošenjem sredstava.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da bezobrazluk boli, prethodni govornik bi jaukao od bola, mislim da bi završio u bolnici. Naime, on je pre neki dan na svom „Tviter“ nalogu napisao meni: „Pali, majmune“. Evo, to može da se vidi. Mene su roditelji, koji su patrijarhalni, učili da je Bog stvorio ljude; njega su njegovi roditelji verovatno naučili da je postao od majmuna. Ja s tim ne mogu da se složim.

On je ovde optužio nas za sve i svašta. Pravnik iz kafića „Bonafides“, tamo je završio zajedno sa Vodinelićkom neki kombinovani fakultet, rekao je, najgore u svemu, da smo mi podržali teroriste koji su vadili Srbima organe. Njegova vlast, u kojoj je bio i njegov otac, čuveni Zeka Božović, i to veoma blizak premijeru Đinđiću, to ja tvrdim, pustila je 2.108 albanskih terorista 21. 3. 2001. godine, Dreničku grupu, Đakovičku grupu; braću Mazreku su pustili poslednje, 22. 3. 2002. godine. Oni su, uz učešće njegovog oca, pustili albanske teroriste koji su Srbima vadili organe, a sada pokušavaju da operu odgovornost i prišiju je nama.

Dalje, on nas je ovde optužio za pranje para. *Global Financial Integrity* kaže da je do 2010. godine iz Srbije izneta 51 milijarda dolara. U tu 51 milijardu spada i gospodin Šutanovac ili „Zgrabinovac“ – za plac je dao 272.000 evra,

300.000 mu je zatečeno na računu, kuća 157 kvadrata, stan 329 kvadrata. Pored tog stana, ima i Balša stan. Neko ima tetku, neko ima Miju. Proverite moju tvrdnju. U istoj zgradi gde je Šule, i Balša ima stan, a vodi se na izvesnu Miju. Dalje, kolekcija satova, kolekcija slika itd. To je pranje para od one 51 milijarde. Tako su napravili sirotinju. Tako su vojnike ostavili tada bez doručka, tako su ih ostavili bez topova, oružja itd.

Danas kada uđete, a danas im je Veselinović Janko predsednik, u njihovu organizaciju, ne znate da li ste ušli u politiku ili u kriminal. To je jedan savez lopuža, prevaranata i ljotićevaca. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi sa ugovorom Republike Srbije i firme *Al Rawafed International Investment*.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica, okolnosti i odgovornosti za neistinito prikazivanje stanja u vezi sa nivoom aflatoksina u mleku i kukuruzu, koje je izazvalo veliku materijalnu i nematerijalnu štetu u Republici Srbiji 2013. godine.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u vezi sa potpisivanjem ugovora između Vlade Srbije i *Etihad Airways* u vezi sa osnivanjem preduzeća za avio-saobraćaj *Air Serbia*.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti u vezi sa mogućom zloupotrebom i korupcijom u okviru Železare Smederevo 2015. godine, pri čemu je nastao gubitak od oko 150 miliona evra na godišnjem nivou.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Poštovani poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog sata.

Nastavljamo sa radom u 15.00 časova. Hvala.

(Posle pauze – 15.00)

PREDSEDNIK: Molim poslanike da sednu, ubace svoje kartice i omoguće nam da nastavimo naš rad.

Molim poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice da proverimo kvorum, da bismo nastavili da radimo.

Molim poslanike, pogotovo poslanike vladajuće većine, pošto na ekranu ima mnogo manje nego što vas ima u sali, da ubacite svoje identifikacione kartice da mogu da utvrdim kvorum za nastavak rada. I to vas molim da uradite dosta brzo.

Određujem pauzu u trajanju od deset minuta i molim da pozovete vaše kolege da dođu u salu da nastavimo sa radom. Hvala.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, molim vas da još jednom ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice.

Određujem pauzu još deset minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, molim vas da ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Zahvaljujem, poslanici. Nastavak rada je sutra u 10 časova.

(Sednica je prekinuta u 15.35 časova.)